

ИСТОРИЈСКИ УСПЕХ АТЛЕТИЧАРА „РАДНИЧКОГ”

Истрчали до државног врха

ОДЛАЗАК ВЕШТОГ И ПРАГМАТИЧНОГ ЧОВЕКА

Збогом или добар дан Динкићу

СТРАНА 5

КОНКУРС ЗА ДИРЕКТОРЕ ЈАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА

Шесторо актуелних сами се *дисквалификовали*

СТРАНА 7

ХОЋЕ ЛИ ОПСТАТИ „ЗАСТАВА КАМИОНИ”

Прозивање и призивање државе

СТРАНА 8

КОЛИКО КОШТАЈУ СВЕШТЕНИЧКЕ УСЛУГЕ

Неки узимају, па се не крсте

СТРАНА 11

Dvosobni stanovi i stanovi na 5. i 6. spratu za samo 833 evra/m² + PDV.

SAMO 833 €/m² + PDV

GRATIS
POSREDOVANJE

SMALLVILLE
KRAGUJEVAC
Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО

БАНАТСКО ДВОРИШТЕ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

TRAVEL AGENCY
HOLIDAY

034 335 220 - 021 47 37 136
www.holiday.rs

Reciklaža kertridža i tonera

dobar kertridž mir u kući

Refilm

Karađorđeva 51, www.refilm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 64

PERMONT

- ROLETNE
- VENECIJANERI
- TRAKASTE ZAVESE

063 853 9 006

Карикатура: Горан Миленковић

ДРУГА СТРАНА

Лоџика

Пише Драган Рајичић

Све што је далеко од памети у Србији има савршену логику. Тако, на пример, кад преостали коалициони партнери Вучић и Дачић ишутирају из Владе трећег ортака Динкића и тако индиректно признају да на главном терену (види под економија и 'леба) нису урадили ништа, њима, а Вучићу посебно, додатно скочи популарност у народу који, да подсетим, нико не може преварити. Осим Тита и оних који су дошли после њега, а њему нису ни до колена! И где је ту логика?! Па, у Србији, брате Србине! Није ваљда у Швајцарској или у Јапану где министри саобраћаја знају да се утепају и ако им неки воз направи годишње закашњење веће од пет минута.

Где је Динкић УРС-ао ствар? То за сада, изгледа, знају само потпремијер Ивица и надпремијер Ацо, али неће да нам кажу јер, опет та логика, што ми мање знамо, то се њихов рејтинг брже размножава. Већина нас ионако још није схватила ни како су се они након избора уопште нашли у Влади у овом саставу, е да бисмо сад укапирани што се растурају. Историја и са претходном и са овом владом учи, међутим, да Динкићу, и кад из владе не изађе сам, не гине нога у часни тур.

Часни зато што је, говорећи у име партије, сам утврдио да се њима исти (о туру причам) није срastaо са фотељама, већ им је у њима само мало порастао. Ово ја запажам гледајући у часну Сузу која се и на моје очи клела да никад неће у коалицију са напредњацима. Иако се нису срасли са фотељама, након што су измарширани из истих, деловали су толико тужно да сам и сам био готов да заплачем због онога што их је снашло. Сузе ми нису потекле само зато што сам се сетио у последњи час да више немам пара ни за тоалет папир, а камоли за папирне марамице, те сам одлучио да их оплачем само ако, не дај боже, и они дођу у ову ситуацију у коју су мене довели.

Преостали мајстори реконструкције Вучић и Дачић наставили су, међутим, да удешавају Владу тако да нико не измакне срећи кад тај посао заврше. Надпремијер Вучић је спреман да у ту причу укључи и стране експерте, што је идеја која се и мени веома свиђа. Само што бих ја странцима (посебно преферирам Јапанце и Немце) заменио све, укључујући и премијера и председника државе и тако ускладио формално и фактичко стање. Странци би имали обавезу да од Србије стварно направе нешто употребљиво, а за то би били плаћени више него богато добровољним прилозима оних којима су се наши смучили за сва времена.

Јапанца бих посебно волео да видим на месту министра саобраћаја јер сам сигуран да би он, и ако му на располагање ставимо само ашов и лопату, у свом мандату урадио бар онолико километара аутопута колико је легендарни Мркоњић урадио у својој ери са свом постојећом техником.

Следећи опет поменути логику, Вучић би, пак, на упражњено место министра одбране које је сам упразнио, могао да доведе неког генерала НАТО пакта јер нема сумње да су они врхунски стручњаци и да би одлично знали како да нам сачувају оно што нам нису порушили онда када нас је исти наш Ацо позивао са све председником Томом и хашким притвореником Војом да се тучемо са њима све док им се алијанса не распадне.

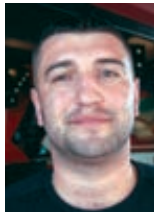
Конечно, на трагу логике о којој говорим, могуће је да се годину дана након избора промени власт и у Крагујевцу. Реконструктори су сигурни да је народ на изборима једно гласао, а друго мислио, па би сад да у некој кафани исправе ту грешку. Оно што, евентуално, сад договоре са осталим љубитељима трговачких вештина, биће нова изборна воља народа и то боља чак и од оне коју је исказао на изборима. Шта нама, уосталом, вреди што смо толико пута на изборима узимали судбину у своје руке, кад смо увек остајали празних шака!

АНКЕТА ИМАТЕ ЛИ РЕЦЕПТ ЗА РАЗХЛАЂИВАЊЕ?

М. Ивњаковић

Драган Пантовић, електроинжењер:
- Нема ништа лепше од хладовине и воде у Борачком потоку!

Емир Дедић, менаџер:
- Мени прија конзумирање воде у великим количинама.

Пера Глигоријевић, пензионер:
- Основ рецепта за расхлађивање је у избору места за одмор.

Снежана Данчетовић, економиста:
- Највише ми прија расхлађивање на базенима.

Гана Милетић, маркетинг:
- Обожавам врућину!

Александар Пејчић, адвокат:
- Мени прија само хладна лимунада.

Снежана Вукадиновић, предузетник:
- Хлади ме клима у радњи, а прскалице у кафићу испред ње.

Милован Манојловић, маш. инжењер:
- Пуно хладне текућине у хладовини.

Звонко Николић, пензионер:
- Срце ми се скамени од студени, ако ме сада не изабери за министра!

Житопродукт
Крагујевац, Војводе Путнина 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брешно по произвођачким ценама

Произвођачке цене, гарантовани квалитет белог, лиснатог, печеног, замрзнутог пецива
Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима: ТЦ Аеродром, Мала пијаца, код улаза у Житопродукт, у кругу Заставе, у Улици Драгослава Срејовића 5

energetski efikasni prozori i vrata

акција:
sigurnosni
PVC prozori
po ceni običnih
PVC prozora

*акција траје до 01.septembra
034/330 870 suncemarinkovic.com

Пише Мирослав Јовановић

МОГУЋНОСТИ ДА СЕ БЕЗ ИЗБОРА ПРОМЕНИ ВЛАСТ У КРАГУЈЕВЦУ

Математички може, политички тешко

Кад је прошле недеље Ивица Дачић, у својству премијера, дао „шут карту“ из Владе Млађану Динкићу, одмах је изашао политички трач да је то урадио уз благослов Александра Вучића, али уз услов да се социјалисти и напредњаци уоргаче у градовима где још нису и да тако „здруженим снагама“ преузму власт у њима. Наведени су Београд и Крагујевац.

Да ли је било таквих нагодби или не - није демантовано, наравно није ни потврђено, јер таква врста думњавања није за јавност, али је опет подстакнуто прерачунавање да ли могу да се развласте Верко и Ђилас методом, како ју је прошле године лично Дачић назвао, „уподобљавањем“ локалних са републичком влашћу.

И - могу ли? Нека се по „месној надлежности“ Београдом баве Београђани, а „Крагујевачке“ ће градом по коме се зову. Дакле, одговор је: сами напредњаци и социјалисти у Крагујевцу, пре нових избора, не могу ама баш ништа. То је и од раније познато и до њега се долази простим сабирањем одборника у градској Скупштини. А да ли је могуће неком „вишом“ математиком и колико је она политички основана, то је већ ствар рачунске комбинаторике и анализе међупартијских односа актера који су маја прошле године добили улазнице за Скупштину у „градској кући“.

■ Без разлога за ванредне изборе

Пре игре слагалице зване „уподобљавање“, по себи се јавља питање могу ли се амбиције претендентата на власт у Крагујевцу евентуално остварити на најрегуларнији начин - изборима? Тачније, ванредним изборима, пошто је овдашње напредњаке мало „дрпила“ нервоза и нестрпљење, а до редовних треба да прође још, малтене, три године.

Без гледања у карте шта би се могло десити до године или још и даље, садашње стање ствари каже да ванредних избора у граду не може бити, јер ту је бар закон (о локалној самоуправи) сасвим прецизан и јасан. Он каже да се превремено гласање „на локалу“ организује само у три ситуације: ако скупштина не може да

„**М**ожда Ивица Дачић својима у Крагујевцу пошаље депешу да се „откаче од Верка“ и пригрле са напредњацима, али би они излазили из сигурне позиције у власти и, без икакве гаранције да у власти буду и даље, улазили у игру жмурке у којој сами могу бити „запљувани“

ОДБОРНИЦИ У САДАШЊЕМ САСТАВУ СКУПШТИНЕ ГРАДА

У градској Скупштини удружени напредњаци и социјалисти добили би до 26 одборничких места, што значи да им до просте већине фали још 18. Њих би могли да „навуку“ из Демократске странке (13) и ДСС-а или коалиције ЛДП-СПО, под условом да су ови спремни за „навлачење“

се састане најмање три месеца, ако се не усвоји градски буџет кад му је време и ако се месец дана после избора не изабере градско веће и градоначелник. Актуелна крагујевачка власт није ни у једном од ових проблема, тако да председник Народне скупштине, све и да би хтео, овде нема ни једног разлога да објави расписивање ванредних избора.

Зато је било мало чудно недавно „истрчавање“ челника СНС са захтевом да градоначелник Верољуб Стевановић поднесе оставку и

да се тако издејствују превремени локални избори. Повод су, подсетимо, били избори за савете грађана у месним заједницама, када су напредњаци брже-боље прогласили победу и, уз тврдњу да је Стевановић изгубио поверење грађана, апеловали да се он повуче са функције.

Међутим, да је градоначелник и услишио напредњачку иницијативу (а он то у овој ситуацији не би учинио чак ни да га живог пеку), титулар власти не би се променио, јер коалиција око странке Заједно-УРС има убедљиву већину у градској Скупштини и она би 'ладно, из састава својих одборника, могла да изабере новог градоначелника. Значи, нема ванредних избора док Скупштина може редовно да заседа и доноси одлуке, а основни услов за то је да постоји одборничка групација са стабилном већином.

■ Сабирање до нове већине

Хајдемо сад на математику. Шта би, без избора, у локалној власти у Крагујевцу могло да се промени?

Прва комбинација је пресликавање структуре републичке власти, што ће рећи - пакт напредњака и социјалиста. Ови први су у Скупштини града опозициона странка са 16 одборника, што је мање од 20 посто, док је СПС са десет одборника у „овереној“ коалицији која од маја прошле године држи градску власт. Дакле, уоргаче се СНС и СПС и у збиру одборничких места „добаце“ до 26, а за најми-

нималнију већину треба им 44, пошто градски парламент сада им 87 „столица“. Да би „оборили Верка“ фали им још округло 18!

Нека рачун даље иде овако: напредњацима и социјалистима приклоне се и одборници Демократске странке. Уз СНС они су сада једини на опозиционој страни и има их

„ПОБЕДНИЧКИ ТИМ“ КОЈИ СУ НАПРЕДЊАЦИ ПРЕДСТАВИЛИ ПОСЛЕ ИЗБОРА ЗА САВЕТЕ МЕСНИХ ЗАЈЕДНИЦА

13, један више него после избора, пошто им је недавно „прелетела“ одборница „Заједно“. Следи ново сабирање: 26 из СНС-а и СПС-а плус 13 из ДС једнако - 39. Опет мањка пет. Где их наћи?

Таман по толико одборника имају ЛДП-СПО и ДСС, с тим што и једни и други имају потписан коалициони споразум са најјачом скупштинском групацијом „Заједно за Шумадију“ - УРС која сада броји 36 заступника.

И ту би простом рачунању био крај. Могли би унеколико да га промене евентуално нови партијски пребези, за које у формалном смислу више нема препрека јер по измењеним законским решењима мандати припадају одборницима, а не странкама као раније. Међутим, да би се „прелетањем“ битно

изменио садашњи скупштински баланс, требало би да се догоде масовна „отказивања оданости“ одборника својим партијама, а досадашња искуства у Крагујевцу нису таква. Осим једног поменутог „претрчавања“ из „Заједно“ у Демократску странку, за протеклих годину дана окрњена је једино одборничка група СНС - Нова Србија, тако што је двоје представника НС прешло у „соло играче“, а ове две странке изашле су на локалне изборе са заједничком листом.

■ Политичке „баријере“

Како математика и политика нису исто, иако се некада и те како међусобно условљавају, шта од онога што је рачунски могуће политички делује нереално или скоро апстрактно? Одговор је - управо она комбинација која даје добитни збир у односу на садашњу превоћ већине чији је политички стојер Верољуб Стевановић, а то је СНС-СПС-ДС и ЛДП или ДСС.

Можда осокољени Ивица Дачић (шутнуо Динкића, а избегао и чвргу од Вучића у реконструкцији) „својима“ у Крагујевцу пошаље депешу да се „откачињу од Верка“ и пригрле са напредњацима, међутим зашто би социјалисти у Крагујевцу започињали игру жмурке у којој сами могу бити „запљувани“? Односно, зашто би излазили из сигурне позиције у власти да би, без икаквих гаранција да у власти буду и даље, правили савез са напредњацима. Јесте да без ризика нема профита, чак ни у политици, али њихов ризик ове врсте пре би водио у дефицит, посебно зато што евентуална комбинаторика са напредњацима не би могла паралелно да тече са „тврђењем пазара“ према демократама, ДСС-у или ЛДП-у као другим потенцијалним партнерима у новој већини јер, просто, нису из исте приче.

Иначе, социјалисти и „Заједно“ пајташе се још од избора 2004. године. У том мандату „давали су подршку“ скупштинским одлукама Стевановићеве већине, а након избора 2008. и 2012. и званично су у коалицији са странком „Заједно за Шумадију“.

Када је о демократама реч, који су у Крагујевцу у опозицији још од

ПРЕД ПОТПИСИВАЊЕ КОАЛИЦИОНОГ СПОРАЗУМА ЗАЈЕДНО - УРС, СПС, ДСС И ЛДП-СПО

ЛИЧНИ СТАВ: ПОСЛЕ РЕКОНСТРУКЦИЈЕ ВЛАДЕ

Зашто је УРС важнији него што се мисли

Пише: Саша Миленић

ЗНАТЕ ону карикатуру у две слике: на првој видимо брод како се гордо носи са пакленим вртлогом пучине, међутим, када на другој слици видимо дечака како извлачи чеп из лавабоа у којем, с водом која отиче, у сливник одлази и папирни бродич, значење се из основа мења. Шири контекст, целовита слика, услов је истинског разумевања и компетенције у решавању задатака отвореног типа, какве живот намеће. Уби нас ситничавост и спечена ускогрудост!

Одавно сам писао како се патриотизам не може степеновати, као ни трудноћа, те да од великих патриота, који разумеју Србију и њену тајну, више волим оне који разумеју савремену свет. Међутим, у порно нас осујећује домаћи провинцијализам и умишљена самодовољност која затвара у брлоге и везује амове.

Сопствену тезу да су српски политичари понајбоље што ова земља има још једном налазим потврђену у посматрању свега онога што се говори и пише у медијима и око политике поводом најновије атракције - реконструкције Владе. За разлику од аналитичара, политиколога, новинара и медијске јавности, српска политичка сцена поодавно има и свој европски контекст. Од бриселског споразума и одлуке о почетку преговора - неповратно и незаобилазно.

Пре реконструкције српска влада је окупљала мали број „великих“ и велики број „малих“ партија. Међу њима само су УРС, Илићева НС и Љајићева СДПС, партије без „мрље на прошлости“. Доминантне партије, СНС и СПС, немају тек мрљу - оне на својој прошлости имају деведесете, велики комплекс крмача и магарећих ушију, свега онога чега не сме бити у свескама европских ђака. Зато је ваљало одмах приметити да везивно ткиво пререконструисане Владе и платформа синхронизованог деловања мноштва хетерогених политичких партнера у њој није њихова заједничка прошлост. Влада је отпочетка своје јединство заснивала на заједничкој визији будуће европске Србије и европске перспективе партија, коалиционих партнера.

Једина странка досадашње Владине коалиције која већ има реални европски контекст су Уједињени региони Србије као пуноправни члан велике породице демократских партија Европе, па је УРС, као мали партнер СНС-а у Србији, из европске перспективе заправо његов водећи партнер. Дачић је, међутим, реконструкцијом Владе лако откачио једино реално европско сидро

Мало је, међутим ко (тачније, нико није) приметио да је УРС једина партија Владине коалиције која већ има реални европски контекст. Наследила га је од Г17 Плус. У грађењу УРС-а строго се водило рачуна о том миразу странке Г17 Плус, те је и удешено тако да је континуитет УРС-а са овом партијом потпун и непорецив. Захваљујући томе УРС је пуноправни члан ЕПП-а, велике европске породице народњачких демократских партија, партија европске демократске деснице које воде двадесетак европских влада, а чији је стожер моћна и стара немачка ЦДУ са Ангелом Меркел на челу. „Заједно за Шумадију“ има сестринске односе са немачком ЦСУ, баварским партнером Меркелове, такође чланом ЕПП. Организација УРС-а неприкривено опонаша партнерство ЦДУ и ЦСУ, уз неизбежне вратоломије прилагођавања узоритог европског модела нашем затеченом централистичком оквиру правног и политичког система.

ИЗОСТАВЉАЊЕМ УРС-а из реконструисане Владе могао би се стећи утисак да, откачивши своје једино реално европско сидро, Влада Ивице Дачића смера нову авантуру по чудовишним искушењима на отвореном мору деведесетих и нови бродолом.

Може ли Ивица Дачић да осујети европске амбиције Вучићевог СНС-а, или бар да их битно успори? Остаје да видимо. Ја бих се пре кладио на будуће партнерство Српске напредне странке и Уједињених региона Србије

Верујем да није тако. Чак, знам да Вучићев СНС не жели тако, а СПС је, чини се, направио крупну и непотребну грешку у корацима. Судије ће ову грешку неминовно валоризовати, бојим се, управо на рачун СПС-а.

СНС је још за Николићевог вођства рефлектовао ка Европској унији. Од Вучићевог преузимања челне позиције у овој партији, СНС изричито и нескривено трага за својим европским контекстом. Сасвим природно, чак једино природно, у оквиру истог оног ЕПП-а. Невоља је што је сваком кандидату за ЕПП, по правилу, одређен ментор - старији члан из његове земље. Он припрема новог кандидата за чланство, повезује га са породицом, али се он пита и о општој и специфичној прихватљивости кандидата.

Лично сам био присутан када су у посланичком клубу УРС-а у Скупштини Србије са шефом ове посланичке групе европски парламентарци утврђивали став УРС-а према могућем пријему СНС у ЕПП. Наравно, тај став је био крајње благонаклон, партнерски солидаран и апсолутно позитиван. Зато што се у УРС-у радујемо ширењу идеја и популарности ЕПП-а у Србији, што је са СНС-ом несумњиво случај.

Тако, испада, када се на ствари гледа целовито, у ширем оквиру и са неопходним познавањем чињеница, да је УРС као мали партнер СНС-а у Србији, заправо, из европске перспективе, његов старији партнер. Може ли Ивица Дачић да осујети европске амбиције Вучићевог СНС-а или бар да их битно успори? Остаје да видимо. Ја бих се пре кладио на будуће партнерство СНС-а са УРС-ом.

Аутор је народни посланик УРС-а у Скупштини Републике Србије

рима удружене у владајућу коалицију, са по пет својих одборника појединачно би могле да буду одлучујући језичак на ваги, наравно под условом да се претходно „упакују“ напредњаци, социјалисти и демократе. Са једном од ових одборничких група могла би да се направи нова скупштинска већина, али више као теоријски модел него као реална опција, јер опет се не види ниједан разлог да ЛДП и ДСС напуштају садашњу лагодну позицију у градској власти.

С друге стране, знајући кадровски састав крагујевачких либерала, тешко је претпоставити да могу да „падне“ на шарм СНС-а и СПС-а, јер имају значајну баријеру у политичким гледањима у односу на ове странке. Слично је и са ДСС-ом, с тим што је њихов политички профил сасвим другачији; они су очували место на десници, док су напредњаци, све бежећи од своје мрачне прошлости, напустили „десно крило“, а где су се зауставили изгледа да и они сами не знају.

Радикали се лоше примали

Оно што Српска напредна странка у Крагујевцу, међутим, сасвим поуздано зна јесу две ствари:

Да је Верољуб Стевановић и услишио захтев напредњака да поднесе оставку, титулар власти не би се променио јер коалиција око странке Заједно – УРС има убедљиву већину у градској Скупштини и она би из састава својих одборника ладно могла да изабере новог градоначелника

снаге регионалне странке „Заједно за Шумадију“.

Колико је Српска напредна странка данас јака у Крагујевцу? Кад нема избора, барата се само претпоставкама или надуваним партијским саопштењима која по правилу величају себе, а сатиру друге. Свакако јесте јача него пре годину дана,

ако ни због чега другог, оно због „рефлекса“ из централне власти, у којој напредњаци доминирају и јачају, бар по сондажама јавног мњења.

Занимљиво је, међутим, да напредњачко „гнездо“, а то је Српска радикална странка, од почетка нове ере српског вишепартизма, у Крагујевцу никада ни приближно није додацивала колико су Шешељ и Тома купили гласова на републичким изборима. Иако је јасно да се СНС озбиљно „одметнула“ од својих радикалских корена, није згорег мало прочитати по новијој политичкој историји.

На првим вишестраначким изборима за локалну власт маја 1992. године радикали су у Скупштини Крагујевца добили само четири одборничка места, а на поновљеним, децембра исте године, сшли су на три. Даљи пад настављен је 1996. када је њихова „књига

ЗАШТО СУ ДЕМОКРАТЕ ПОД СУМЊОМ ДА ПАКТИРАЈУ СА НАПРЕДЊАЦИМА

прва је да је њихова позиција у градској Скупштини у огромној диспропорцији са моћи коју имају у држави и да међу значајнијим градовима у Србији нигде нису тако „ниско“ као овде. Друга је да на све начине покушавају да дигну рејтинг у Крагујевцу и ако већ не могу да пребаци својих двадесетак посто у скупштинском саставу, могу из опозиционе хладовине грађанима да поручују како град само што није банкротирао, јер има најгору могућу власт. Тако „паљење јавности“ сасвим је разумљиво, игра се на карту политичког компромитовања противника, јер ће избори кад-тад доћи, макар и за две и по три године, па кампању ваља на време почети.

Додуше, Верољуб Стевановић је прошле године, после конституисања Скупштине и поделе колача власти, напредњацима понудио да се придруже владајућој коалицији, свакако и сам не верујући у такву могућност, али био је довољно комотан да пушта пробне балоне и опипава пулс политичких противника. У ствари, у ондашњим околностима његова понуда била је на линији „уподобљавања“ локалне и републичке власти, али само по форми, јер се у Крагујевцу дуго већ ни приближно не пресликавају политички односи са нивоа државе, пре свега због реалног утицаја и

спала на два слова“, док на септембарском гласању 2000. нису ни успели да уђу у локални парламент. На изборима 2004. освојили су 13 одборничких мандата, а најбољи резултат листа „СРС - Томислав Николић“ имала је 2008. године, када су добили одборничку групу од 18 чланова. Формирањем Српске напредне странке она се поцепала, отприлике напола.

Потом су радикали на изборима 2012. опет остали пред вратима Скупштине града, а напредњаци су са Новом Србијом узели 18 мандата, с тим што им је двоје „новосрбијанаца“ убрзо окренуло леђа.

И тако, кад се „измиксају“ математика и политика, добије се резултат да у Крагујевцу нису близу ни ванредни избори, ни промена власти новим компоновањем постојећих партијских представника у градској Скупштини. Владајућа већина (Заједно и УРС – СПС – ДСС – ЛДП и СПО) данас има 56 одборника, кажу да су уз њих и оно двоје из Нове Србије, што је две трећине од укупног броја. По математици све то могло би да се изокрене, али „по политици“ врло тешко, бар у овој години. А до године, уз очекиване ванредне парламентарне изборе, могуће је да се прикључе и локални. Зависи од процена најјачих шта им више одговара.

Позиција СНС-а у крагујевачкој Скупштини у великој је диспропорцији са моћи коју има у републичкој власти и међу значајнијим градовима у Србији нигде нису так „ниско“ као овде

ОДЛАЗАК ВЕШТОГ И ПРАГМАТИЧНОГ ЧОВЕКА

Збогом или добар дан Динкићу

Постоји фама о Динкићу као рушитељу влада, али кад погледате суштину, ниједна влада из које је вољом неког другог политичког моћника изашао није трајала дуго, па верујемо да ће тако бити и са овом Дачићевом, тврди Марко Селаковић, портпарол УРС

Пише Слободан Цупарић

Поједини аналитичари, после реконструкције Владе Србије, истичу да УРС остаје потпуно маргинализован, да су регионалисти сведени на минималну странку, која више није потребна Вучићу и Дачићу, да је овим јасно стављено до знања да ће имати моћ сразмерну рејтингу који су имали у јавном мњењу, а то је пет одсто. С друге стране, Млађан Динкић тврди да ће се вратити у следећој влади и поручује: „Ако неко мисли да је крај, нека се сети моје омиљене песме Милана Младеновића: И кад сви мисле да је готово, за мене, знај, тек тад је почело“. Вратио се или не, протеклих 12 година политичког живота Млађана Динкића, лидера Уједињених региона Србије и дојучерашњег министра финансија и привреде, показују да је заиста имао рецепт како да пређе цензус, како да увек буде неопходан ономе ко саставља владу и како да увек баш њему буду поверене финансије.

Да ли је одлазак Динкића кадровски „минус“ за Србију у овим тешким тренуцима? Не видим да ова Влада има сад човека који ће на ваљан начин водити финансије, економију и привреду, каже за „Крагујевачке“ Боривоје Радић, председник Форума за регионализам. – Сигурно да је одлазак Млађана Динкића, без обзира шта се о њему мислило, велики минус. Он је до сада, радећи послове као гувернер и касније као министар у разним владама, постигао резултате које нико не може да му порекне: почев од обуздавања инфлације, увођења динара у нормалне токове... Штета је што одлази из владе, поготову из ове у којој се не назире ко би могао ваљано да обавља те послове, закључује Радић.

Другачије размишља политички аналитичар Драгомир Анђелковић, који тврди да Динкићев одлазак из власти није кадровски „минус“ за Србију и да о томе сведочи економија која је у много горем стању него пре. По његовим речима, Србија је за време Милошевића имала ве-

КАЖУ ДА ЈОШ НИЈЕ „ОДСВИРАО“ СВОЈЕ

ШТЕТА ЈЕ ШТО ОДЛАЗИ ИЗ ВЛАДЕ: БОРИВОЈЕ РАДИЋ

ћу индустријску производњу него данас, а резултат либерално-економских реформи, чији је носилац Млађан Динкић, довео је земљу у горе стање него за време санкција и бомбардовања.

– Ми смо врло јасно рекли наш став да ћемо увек подржавати све оно што је добро за Србију и увек критиковати све оно што је лоше, потенцира Марко Селаковић, портпарол УРС-а. – Дакле, ми се не либимо да ствари називамо правим именом – никад се нисмо либили и нећемо се либити ни у будуће. Многима је то, и пре Ивице Дачића, сметало. Да подсетим и ово: постоји фама о Динкићу као рушитељу влада, али кад погледате суштину, ниједна влада из које је Динкић вољом неког другог политичког моћника изашао није трајала дуго. Верујемо да ће то бити и са владом Ивице Дачића.

■ Странка без идеологије

Динкић је врло често, како се показало, био корак испред политичких ривала, умео да пронађе празан простор у коме је деловао, лансирао идеје које су му током свих ових година, супротно проценама истраживача јавног мњења, обезбеђивале место у власти.

– Он је, очигледно, добар тактичар и прагматичар и то показује да је увек нашао начин да се прикључи влади – без обзира што није имао ни велики број посланика, ни велику подршку народа, процењује Боривоје Радић. – Он је, једноставно, човек који није популаран у народу и ко-

ји је све оно што је до сада постигао у политичком животу сам прокрчио – упркос томе што нема одговарајућу популарност. То се може приписати његовој вештини да осети кад и како и да се приближи ономе ко осваја власт. С друге стране, он није вешт политичар, тако да то, малтене, долази у колизију једно с другим.

Драгомир Анђелковић тврди да Динкић и његова странка немају праву идеологију, да је то интересни савез ради доласка на власт, да у таквим околностима они могу лако да пласирају идеје које им тренутно маркетиншки највише користе – и доносе највећи рејтинг. То је, сматра Анђелковић, најпре Г17 плус, а затим и УРС-у, омогућавао да пређу цензус у последњем тренутку – без обзира на све процене истраживача јавног мњења.

– У суштини, поента је у томе да идеју коју имате спроведете у дело, објашњава Марко Селаковић. – Ако погледате шта смо пре годину дана обећали грађанима на изборима и ако погледате шта смо урадили у овој Влади, схватићете да смо већину обећаног заиста испунили. Обећали смо да ћемо укинути намете и таксе, укинули смо намете и таксе; обећали смо да ћемо створити услове да се развијају сви региони Србије, крече се са изградњом регионалних аутопутева; обећали смо да ћемо Србију приближити ЕУ, испунили смо и то обећање.

■ „Гашење пожара“

Лансирајући идеју регионализације и децентрализације Србије, Динкић је око себе окупио локалне лидере, а онда је на време почео да улаже новац у те средине, неки кажу захваљујући томе што је држао Министарство за национални инвестициони план и ресор економије и регионалног развоја. Најбоље изборне резултате потом је постигао углавном у градовима у којима је довео највеће инвеститоре.

– Млађан Динкић је улагао средства у оне регионе, односно делове Србије, где су његови људи били на власти, тврди Драгомир Анђелковић. – Међутим, не сме тако да се води државна политика, не сме приоритет да буде само онај регион где неки лидер контролише ситуацију. А што се тиче развоја тих кра-

јева и без обзира на велике инвестиције, резултати нису превелики – поготову на националном нивоу. Примера ради, „Фијат“ за Крагујевац нешто значи, али кад се погледа биланс на националном нивоу, колико је новца у њега уложено, велико је питање да ли је то успешан пројекат.

Марко Селаковић се не слаже да је УРС најбоље изборне резултате постигао углавном у градовима у којима је довео највеће инвеститоре. Он каже да су добри резултати присутни свуда тамо где су могли да се виде ефекти рада регионалиста.

– Погледајте на пример Дољевац, у којем смо освојили преко 60 посто гласова, а ту није било велике инвестиције, подсећа Марко Селаковић. – У Књажевцу је остварена апсолутна победа, без иједног великог инвеститора. Слично је било и у Трстенику. Уосталом, прави рецепт и за добар изборни резултат и за добар развој града је оно што се у Крагујевцу показало. То је добар локални лидер – као што је Верољуб Стевановић, човек који разуме значај децентрализације и регионализације – као што је Млађан Динкић. Када се то налази под једном капом као што су Уједињени региони Србије, онда резултат не може да изостане.

Боривоје Радић верује да је лидер регионалиста просто желео да се одужи срединама које су углавном гласале за УРС и које су подржале ту странку и идеју регионализма...

– Међутим, чињеница је да се Динкић ту у политичком смислу није најбоље снашао. Морао је, кад је већ заступник идеје о регионализацији и регионализму, да уради макар нешто док је у тој влади био, и једној и другој, да се у Србији озбиљно размишља о неком регионалном развоју. Он је углавном „гасио пожара“, интервенисао у тим градовима где су „урсовци“ имали своје људе, или већину. Улагао је средства мислећи да што више треба да ојача те средине. Али, стратешки Динкић није сагледао ту ствар. Србији треба регионално уредити, створити систем по којем ће она функционисати као регионална држава, каже Боривоје Радић.

Многи су тврдили да неће са Динкићем никада, а испало је да не-

ће са њим зато што их је политички надиграо, а не зато што нису сагласни са његовим ставовима, закључује историчар Чедомир Антић. У истину, у чему је тајна „дугог трајања“ Млађана Динкића?

■ Добар пливач

– Динкић је човек који хоће да ради, да преузме одговорност, тврди Марко Селаковић. – Кад треба да се повуче непопуларан потез, политичар који се тога не боји је Млађан Динкић; кад треба грађанима да се саопшти истина, ма колико она била болна, политичар који је спреман да то уради је Млађан Динкић... Као такав он је истовремено неко ко није планетарно популаран, али и неко ко је добродошао као партнер.

Према проценама Драгомира Анђелковића, тајна „дугог трајања“ Млађана Динкића је у томе што је експонент западних банака у Србији, пре свега немачког и аустријског финансијског капитала. Он је њима чинио велике услуге и на наки на-

ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ПРЕУЗИМАО ОДГОВОРНОСТ: МАРКО СЕЛАКОВИЋ

чин форсирао банкарски сектор у страном власништву. Због тога је, сматра Анђелковић, и имао екстремну подршку за учешће у власти, за долазак на њу – без обзира на слаб рејтинг.

– Тајна Динкићевог опстанка на политичкој сцени вероватно лежи у томе што је, мање-више, свакој влади потребан такав човек који политички није много јак, није утемељен у бирачком телу, оцујењује Боривоје Радић. – Дакле, могу се лако њега решити, јер нема ту политичку тежину да може ометати власт да се она спроводи онако како најјаче странке диктирају. С друге стране, захвалан је „шраф“ у власти јер увек покрива најшакљивије проблеме финансија и економије. То је хендикеп за државу, а Динкић је нашао добар простор по којем је до сада добро пливао.

ЕКСПОНЕНТ ЗАПАДНИХ БАНАКА У СРБИЈИ: ДРАГОМИР АНЂЕЛКОВИЋ

ПОЗНАТИ КАНДИДАТИ ЗА ДИРЕКТОРЕ У ГРАДСКИМ ПРЕДУЗЕЋИМА

Шесторо актуелних сами се *disk*

КОМИСИЈА ЗА ИЗБОР ДИРЕКТОРА САОПШТАВА КОЈИ СУ СЕ КАНДИДАТИ ПРИЈАВИЛИ НА КОНКУРС

На конкурс за избор директора 13 јавних градских предузећа пријавило се 34 кандидата, што значи да се за сваку функцију у просеку стигле по две и по пријаве, не рачунајући „Нискоградњу“ за коју није било заинтересованих. Од пријављених кандидатура 18 ће бити разматрано у даљој процедури која је предвиђена Законом о јавним предузећима, док је осталих 16 кандидата у старту дисквалификовано, јер по оцени Комисије за именовање директора нису испунили услове конкурса. Најчешћи разлог била је непотпуна документација. Код неких је недостајао програм рада, негде је стручна спрема била неаде-

Готово сви актуелни директори јавних и комуналних предузећа кандидовали су се за исте функције, али половина није прошла први ниво селекције јер су доставили непотпуну документацију. Највише заинтересованих било је за Стамбено предузеће и „Паркинг сервис“, где се пријавило укупно седам кандидата

кватна, неки нису доставили потврду из суда, а један од кандидата, рецимо, није доставио ни извод из матичне књиге рођених. Према речима председника Комисије Златка

Милића, једна кандидатура је одбијена јер је била и непотпуна и нерасуђива.

У року од 20 дана комисија ће размотрити достављене програме пословања, а након писмене и усмене провере кандидата, Градској управи ће бити достављени предлози кандидата за директорске функције. Коначну одлуку о избору донеће одборници Скупштине града Крагујевца, највероватније на септембарском заседању.

■ Највише кандидата за Стамбено предузеће

Готово сви актуелни директори јавних и комуналних предузећа кандидовали су се за исте функције, али половина није прошла први ниво селекције у предвиђеном поступку који је прописан Законом.

Једино није било интересовања за ЈКП „Нискоградња“, пре свега због чињенице да је судбина овог градског предузећа неизвесна. Уколико градски оци одлуче да оно опстане, биће расписан нови конкурс за избор директора.

По свему судећи, у првом кругу од директорске функције су се опростили Ђорђе Алемпијевић, тренутно вршилац дужности директора у ЈКП „Градске тржнице“, Владан Михајловић, директор Градске стамбене агенције, Љиљана Тирнанић из „Зеленила“, Слободан Крунић - Предузеће за изградњу града и Мирољуб Новаковић - Спортски центар „Младост“. Они су се сами дисквалификовали јер је њихова документација оцењена као непотпуна.

Већ сада је извесно да ће бити поновљен конкурс за избор директора Радио телевизије Крагујевац, с обзиром да од два пријављена кандидата ни један није поднео потпуну документацију. Иначе, за ову функцију су се кандидовале в.д. директора Јованка Маровић, која је ову функцију обављала у два мандата и дугогодишња новинарка РТК Ивана Ретас. Обе кандидаткиње имаће прилику да се поново опробају на наредном конкурс, а уколико њихове пријаве у другом кругу буду валидне ући ће у разматрање Комисије.

Судећи према броју приспелих кандидатура, највеће интересовање владало је за директорско место у Јавном стамбеном предузећу, с обзиром да се на конкурс јавило четири кандидата. Конкуренти актуелном директору Славољубу Јелићу су Бранко Марковић, Драган Минић и Иван Ристић. Све четири пријаве су валидне, па ће Комисија у овом случају имати доста посла.

И у „Паркинг сервису“ је било „гужве“, с обзиром да су се пријавила три кандидата и све три пријаве су прошле комисијску проверу. Тако ће актуелни директор Ненад Васиљевић, да би остао на овом месту, морати у току процедуре која следи да добије више поена од својих конкуренткиња Саше Гавриловића и Милована Басарића.

Више од једног кандидата у ужем избору има и ЈКП „Водовод и канализација“, а на црту дугогодишњем директору Обрену Ђетковићу стао је дипломирани економиста Драган Станковић. Да ли ће најуспешнији градски директор оправдати ову

Јавно или јавно комунално предузеће	Кандидати који су се јавили на конкурс	
	Испуњавају услове	Не испуњавају услове
ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ИЗГРАДЊУ ГРАДА КРАГУЈЕВЦА	1. Марко Јанковић , дипломирани машински инжењер, рођен 23. октобра 1972. године Крагујевац	2. Слободан Крунић , дипломирани економиста, рођен 22. јуна 1956. године Крагујевац
ДИРЕКЦИЈА ЗА УРБАНИЗАМ	1. Драган Јевтовић , дипломирани машински инжењер, рођен 27. јануара 1960. године Крагујевац	2. Александар Рудник Милановић , дипломирани инжењер архитектуре, рођен 31. децембра 1967. године Крагујевац 3. Милан Петровић , дипломирани грађевински инжењер, рођен 4. новембра 1957. године Крагујевац
ГРАДСКА СТАМБЕНА АГЕНЦИЈА	1. Радиша Јерemiћ , дипломирани машински инжењер, рођен 21. јула 1951. године Крагујевац	2. Владан Михајловић , дипломирани грађевински инжењер, рођен 22. јула 1952. године Добрача 3. Драган Јововић , дипломирани машински инжењер, рођен 7. маја 1971. године Крагујевац
ЈАВНО СТАМБЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ	1. Бранко Мирковић , дипломирани машински инжењер, рођен 7. августа 1954. године у Жакову, општина Исток 2. Драган Минић , дипломирани економиста, рођен 11. априла 1968. године Крагујевац 3. Славољуб Јелић , дипломирани машински инжењер, рођен 21. октобра 1964. године у селу Црвско, општина Сјеница 4. Иван Ристић , дипломирани машински инжењер, рођен 1. септембра 1973. године Крагујевац	
СПОРТСКИ ЦЕНТАР „МЛАДОСТ“	1. Братислав Ураковић , дипломирани инжењер електротехнике, рођен 21. марта 1962. године Крагујевац	2. Мирољуб Новаковић , дипломирани економиста, рођен 14. септембра 1959. године Крагујевац 3. Немања Димитријевић , дипломирани економиста, рођен 27. априла 1977. године Крагујевац
„ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА“	1. Драган Станковић , дипломирани економиста, рођен 18. фебруара 1957. године Крагујевац 2. Обрен Ђетковић , дипломирани инжењер електротехнике, рођен 27. октобра 1949. године у селу Мокронози, општина Рудо	
„ЧИСТОЋА“	1. Мр Дејан Раонић , дипломирани машински инжењер, рођен 2. јуна 1964. године Крагујевац	2. Радосављевић Радомир , дипломирани машински инжењер, рођен 31. маја 1949. године Крагујевац
„ЗЕЛЕНИЛО“	1. Снежана Лазовић , дипломирани економиста, рођена 8. априла 1959. године Крагујевац	2. Љиљана Тирнанић , дипломирани инжењер агрономије, рођена 8. маја 1965. године Крагујевац
„ГРАДСКА ГРОБЉА“	1. Драган Радовић , дипломирани економиста, рођен 20. јула 1968. године Нови Пазар 2. Милун Петковић , дипломирани правник, рођен 16. јула 1962. године у селу Жаково, општина Исток	3. Славољуб Јовановић , дипломирани економиста, рођен 23. октобра 1962. године Крагујевац 4. Зорица Рајковић , дипломирани машински инжењер, рођена 6. марта 1965. године Крагујевац
„ГРАДСКЕ ТРЖНИЦЕ“	1. Душан Жупљанић , дипломирани правник, рођен 6. децембра 1968. године Крагујевац	2. Ђорђе Алемпијевић , дипломирани машински инжењер, рођен 6. маја 1952. године Крагујевац 3. Александар Стошић , дипломирани машински инжењер, рођен 17. септембра 1969. године Крагујевац
„ПАРКИНГ СЕРВИС“	1. Милован Басарић , дипломирани машински инжењер, рођен 15. фебруара 1980. Крагујевац 2. Ненад Васиљевић , дипломирани правник, рођен 18. марта 1967. године Крагујевац 3. Саша Гавриловић , дипломирани инжењер електротехнике, рођен 12. маја 1972. године Крагујевац	
РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ		1. Јованка Маровић , дипломирани правник, рођена 23. августа 1966. године Крагујевац 2. Ивана Ретас , новинар сарадник, рођена 10. августа 1971. године Чачак
<p>Мр Ратко Спајић, дипломирани грађевински инжењер, рођен 22. марта 1950. године Лијешта – Подгорица пријавио се за директора ЈП „Дирекција за изградњу“, предузеће које под тим именом не постоји</p>		

валификовали

БОРБЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ,
ВЛАДАН МИХАЛЛОВИЋ,
ЉИЉАНА ТИРНАНИЋ,
СЛОБОДАН КРУНИЋ
И МИРОЉУБ НОВАКОВИЋ
ПОДНЕЛИ НЕПОТПУНУ
ДОКУМЕНТАЦИЈУ

титулу зависи од тога какав је програм рада понудио и да ли ће показати више знања на тестирању.

За разлику од ових, Комисија ће имати нешто лакши посао код кандидата за „Градска гробља“, пошто су од четири пријаве валидне само две, па ће се за првог човека овог предузећа програмом, знањем и вештинама надметати актуелни Драган Радовић и противкандидат Милун Петковић.

Само двојица од 13 актуелних директора у завршницу иду без конкуренције - Дејан Раонић из „Чистоће“ и Драган Јевтовић из Дирекције за урбанизам. Осим њих, само по један кандидат је ушао у ужи избор у Предузећу за изградњу града - Марко Јанковић, ЈП Спортски центар „Младост“ - Братислав Ураковић, Градској стамбеној агенцији - Радиша Јеремић, у „Зеленилу“ - Снежана Лазовић и у „Градским тржницама“ - Душан Жупљанић.

■ Скупштина доноси коначну одлуку

У наредних 20 дана Комисија за избор директора упознаће се са програмима које су понудили кандидати који су прошли први ниво, а потом, како је најављено, очекује их усмена и писмена провера знања и способности. Према речима Златка Милића, иста Комисија ће бити задужена за састављање питања, али могу бити ангажовани и они који се баве израдом тестова и имају више искуства у тој области. Након тога, Градској управи биће прослеђен списак кандидата који су ушли у најужи избор.

Онима који прођу све провере, кандидатуру најзад треба да потврди Скупштина града, на првој наредној седници која је предвиђена за

септембар. Скупштина може да не прихвати понуђене кандидате, а у том случају биће расписан нови конкурс, док ће у периоду до шест месеци функцију директора обављати вршилац дужности. Одлука Скупштине је коначна и кандидати који нису изабрани немају право жалбе, нити да на суду докажу да избор није био регуларан или да им је повређено неко од права у поступку. Имају право једино да обаве увид у документацију других кандидата.

Закон о јавним предузећима увео је и функцију извршног директора, на коју ће бити преименовани технички, финансијски и други директори. Њих ће именовати надзорни одбор и у једном предузећу може да их буде највише пет, што ће бити утврђено оснивачким актом предузећа.

Треба подсетити да се директори јавних и јавно комуналних предузећа први пут бирају по основу јавног конкурса који је био отворен од 25. јуна до 25. јула у поноћ.

Читав посао у вези са кандидатуром обавиће Конкурсна комисија коју је формирала Скупштина града Крагујевца и која има пет чланова – председника, три члана које је именovala Градска управа и представника Сталне конференције градова и општина. Председник комисије је Златко Милић, начелник Управе за локалну самоуправу и општу управу, а чланови су Весна Станишић, секретар Скупштине, Гордана Јевтовић, градски правобранилац, Мирослав Пауновић, секретар секретаријата за инвестиције, Славица Ђинђић, секретар секретаријата за комуналне делатности и Јован Рвовић кога је предложила Стална конференција градова и општина. *Гордана БОЖИЋ*

У складу са развојним плановима Милановић инжењеринг д.о.о, чије су основне делатности пројектовање и производња за индустрије шинских возила и потпуна или делимична реализација пројеката у области третмана вода, расписује

КОНКУРС

за следећа радна места:

Директор службе контроле

Задаци:

- Организија службе за контролу производа и производних процеса
- Организација контроле улазног материјала и производа у производњи
- Контрола квалитета у производним процесима
- Прописивање процедура за праћење производних процеса и извештавање
- Имплементира нове стандарде у складу са стратешким опредељењима фирме и очекивањима клијената
- Предлагање мера за унапређење производних процеса и побољшање квалитета производа

Услови:

- Високо образовање - машински, или сродан технички факултет
- Више од пет година радног искуства на истим или сличним пословима
- Одлично познавање енглеског и/или немачког језика

- Организација и супервизија службе технологије и припреме производње
- Планирање производње
- Анализа и утврђивање кадровских и производних капацитета, машина и опреме и дефинисање потреба у складу са дугорочним стратешким плановима
- Утврђивање процедура, комуникационих канала и средстава ради осигуравања успешне реализације техничког дела пројеката
- Учешће у техничким преговорима и договорима са клијентима
- Подршка у изради понуда за реализацију пројекта или захтеваног посла од стране наручиоца

Услови:

- Високо образовање - машински, или сродан технички факултет
- Више од пет година радног искуства на истим или сличним пословима
- Одлично познавање енглеског и/или немачког језика

Инжењер заваривања

Опис послова:

- Спровођење сертификације фабрике за обављање заваривачких радова (EN1090, EN 15085)
- Прописивање технологије заваривања (WPS)
- Спровођење квалификације технологије заваривања (WPQR)
- Надзор над заваривачким пословима
- Праћење поштовања технологије у самом процесу производње и уношење корекција уколико је то потребно
- Валидација процеса заваривања
- Аtestирање заваривача и новопримљених заваривача
- Врши надзор на испитивањима материјала и заваара без разарања и оверу налаза
- Одговоран је за правилну употребу опреме за заваривање и исправност апарата, води евиденцију апарата за заваривање
- Поручује потрошне и резервне делове за апарате
- Одговоран је за обезбеђење и контролу употребе заштитних средстава
- Ажурирање архиве о свим заваривачким атестима и праћење свих техничких прописа и стандарда

Услови:

- Диплома IWE или IWT
- Одговарајуће радно искуство на истим или сличним пословима
- Познавање једног од страних језика (немачки, енглески, руски)
- Искуство у заваривању алуминијума

Координатор пројеката за руско тржиште

Опис послова:

- Координација и контрола свих активности у вези са пројектима на тржишту Русије
- Комуникација са клијентима
- Учешће у техничким преговорима и договорима са клијентима
- Подршка у изради понуда за реализацију пројекта или захтеваног посла од стране наручиоца
- Усаглашавање активности и потребне радне снаге са осталим деловима, пројектима и тимовима у компанији
- Израда техничких упутстава, цртежа и остале потребне документације за потребе клијента на руском језику

Услови:

- Пожељно високо образовање - машински, или сродан технички факултет
- Обавезно радно искуство у раду са клијентима из Русије
- Напредно знање руског језика

Помоћник директора за технику и производњу (Технички директор)

Опис послова:

- Координација и контрола свих активности у вези са пројектовањем и производњом
- Организација, супервизија и делегирање послова у пројектном бироу

Заинтересовани кандидати, радне биографије могу послати на office@miling.rs до петка, 30.08.2013. године.

У наслову електронске поште обавезно навести за коју се позицију пријављујете.

КАКВЕ СУ ШАНСЕ ЗА ОПСТАНАК „ЗАСТАВА КАМИОНА”

Произивање и призивање др

Да би предузеће опстало потребно је пронаћи партнера из исте бранше, а у томе се не може успети без подршке државе, па ако треба и делимичног или потпуног подржављења, сматра директор Ђорђе Несторовић

Ако се све буде одвијало онако како је пре две недеље саопштио Александар Љубић, државни секретар у Министарству финансија и привреде, онда ће се приватизација „Застава камиона”, као и свих осталих фирми из састава

Групе „Застава возила”, спровести за наредних пет месеци, а последњи рок је до Нове године. Нови власник ће се добити по моделу продаје имовине предузећа, без дугова, уз обавезу да купац преузме одређени број радника.

Ако продаја не успе, односно не нађе се заинтересовани купац, на-

кон Нове године прогласиће се стечај. Колико запослених ће до оглашавања продаје остати у фирми знаће се 9. августа, када се завршава изјашњавање за социјални програм, односно добровољно напуштање предузећа уз отпоремнину. До 7. августа за ову опцију изјаснило се 280 радника, па би по свему судећи ова фабрика могла да остане са око 430 запослених.

Добро решење

Директор „Застава камиона” Ђорђе Несторовић сматра да је продаја имовине фирме без преузимања њених не малих дугова добро решење које би требало да олакша коначно добијање новог власника. Али, за опстанак фирме није све једно какав ће се купац појавити, већ би он морао да буде из бранше произвођача лаких камиона. Да би се до таквог партнера дошло не може се једноставно објавити оглас и чекати исход, већ би држава у лику надлежног министарства морала много тога да уради и својски се заузме да се посао успешно обави.

- Држава би за опстанак ове фабрике дуге традиције морала да предузме неколико битних корака. Прво, да омогући да Војска Србије уговори куповину наменских војних возила, која су прошла испитивање и за које је Војска показала интересовање и потребе од 1.400 комада. За почетак требало би уговорити продају нулте серије од 50 возила. Даље би држава требало да подржи реализацију извозних уговора, ако до њих дође, и да омогући учешће нашег предузећа у јавним набавкама, сматра Несторовић.

Но, то није све, јер би по њему држава требало да помогне овом

ПЛАН ЗА ОПСТАНАК ПРЕДУЗЕЋА „21. ОКТОБАР”

Задржати здрава радна места

Како би променила крут држави став: приватизација или стечај, фабрика „21. октобар“ недавно је Министарству привреде доставила свој план, по коме треба да настави производњу коју обавља за словеначко „Горење“, а смањење површине земљишта, тиме и броја хала, као и идеја да се број запослених са 259 сведе на 160 људи требало би да створи економичну целину која може да се издржава од свог рада

Предузеће „21. октобар“ припремило је план који би могао да га успешно извуче из процеса реструктурирања и без стратешког партнера. План подразумева оптимизацију, односно смањење површине земљишта на којем се налазе погони предузећа, као и броја објеката и радника.

Према речима директора Горана Стојковића, уколико држава напокон направи разлику између предузећа у реструктурирању, пошто је свако прича за себе, решење за ово крагујевачко предузеће постоји, о чему су свој план недавно и предочили Министарству привреде и финансија. По њему, „21. октобар“ треба да настави производњу коју већ обавља за словеначко „Горење“ (ове године

требало би испоручити око 10.000 делова, што је, поређења ради, дупло више него у претходној), а смањење површине земљишта, тиме и броја хала, као и идеја да се број запослених са 259 сведе на 160 људи, требало би да створи здраву целину.

Тада би предузеће могло да измирује своје обавезе према држави и добављачима, да запосленима исплађује пристојне зараде.

- Суштина је да се „21. октобар“ са 11 хектара земљишта сведе на око пет хектара, отприлике 45.000 квадрата производних погона требало би да се сведе бар на 30.000 квадрата. Социјалним програмом, уколико се држава сагласи, требало би да је то 300 евра по години стажа, било би обухваћено око стотину запослених, започиње причу директор Стојковић.

На дуге стазе са „Горењем”

Већ нешто дуже од деценије запослени „21. октобра“ живе и раде у поступку приватизације и реструктурирања, међутим, крути државни механизам овог пута прети да угаси бар 150 - 160 „здравих“ радних места. Пошто и поред статуса „ни на небу ни на земљи“ већ шест година успешно раде као кооперанти за словеначку компанију „Горење“, тачније од тренутка када су Словенци отворили фабрику у Ваљеву, те сваке недеље пут Ваљева одлази три шлепера (око 40 тона производа), не би било разумно потезом пера угасити предузеће.

ПЛАСТИЧНИ ДЕЛОВИ ЗА ГОРЕЊЕ“

СВЕТЛОСНА ОПРЕМА ЗА ТРАКТОРЕ, ЗА ИЗВОЗ У ХРВАТСКУ

- Наш основни посао већ дуже време је производња за „Горење“, тренутно производимо 150 позиција, реч је о пластичним и металним деловима за фрижидере и замрзваче, а када смо започели сарадњу, 2007. године, кренуло се са само десет позиција.

мада чињеница је да „Горење“ не купује своје кооперанте. Свесни смо да би таква приватизација била најбоље решење за „21. октобар“, али и ако је не буде, пошто сарадња траје већ шест година, кооперација са „Горењем“ је на дуге стазе, тврди директор Стојковић.

ПРОИЗВОДЊА МЕТАЛНИХ ПРОИЗВОДА

Жаве

предузећу и код коначног дефинисања улоге „Ивека“, који у овој фирми има око 30 посто власништва, као и да повеже радни стаж за 120 радника који су се још пре две године пријавили да би напустили фабрику. Коначно, надлежно министарство би требало, уместо једноставног раписивања продаје, да интензивно ради на обезбеђењу стратешког партнера из бранше, и то у партнерству са државом, што би значило да, по

Горан Несторовић: Да ли је циљ државе да се ослободи терета и све који не нађу купца гурне у стечај, или ће поћи од циља да се у земљи очувају радна места и обави реиндустријализација

моделу примењеном са „Фијатом“, држава постане власник једног дела предузећа.

Ако се из било којих разлога не стигне са спровођењем свих ових мера до половине 2014. године, директор Несторовић предлаже привремено подржављење предузећа док се не нађе прави партнер. Колико су ови захтеви, или очекивања, свеједно, реални с обзиром да је новим мерама Владе за решавање судбине предузећа у реструктурирању, названим Акциони план, предвиђено да се убрза приватизација 179 предузећа која имају такав статус и која протеклих 12 година нису успела да се приватизују, упркос помоћи и субвенцијама државе, које на годишњем нивоу коштају 750 милиона евра.

О свему одлучивало Министарство

Ово питање би, по Несторовићу, требало поставити надлежним у држави. Морало би да се пође од тога да ли је циљ да се држава ослободи терета који сада има и све оно што не нађе купца гурнути у стечај, или поћи од циља да се у земљи очувају радна места и обави реиндустријализација.

Ако је циљ ово друго, онда би надлежно министарство морало пажљивије да се позабави сваким предузећем појединачно, јер је свако случај за себе, сматра директор „Камиона“.

- Нама је Влада са овим Акционим планом и кроз обраћање државног секретара Љубића поручила да смо ми ружни, прљави и зли и да држава мора да нас се ослободи као баласта, јер 12 година ништа нисмо учинили на приватизацији и

СОЦИЈАЛНИ ПРОГРАМ У „ЗАСТАВИ ИНПРО“

За одлазак се пријавило 16 радника

Фабрика „Застава ИНПРО“ која запошљава 430 радника послује у саставу Групе „Застава возила“, па је тако и за њене запослене, као и за све остале у Групи, Влада објавила пријављивање радника за социјални програм и узимање једне од понуђених отпремнина.

Ова одлука на први поглед представља изненађење, јер је „Застава ИНПРО“ изузета из приватизације, пошто запошљава инвалиде рада и по томе је специфична, па је предвиђена за подржављење. По речима директора предузећа Бранка Вељовића, одлука да се и њиховим радницима понуди добровољно напуштање фабрике је спасоносна за предузеће, јер оно са 430 запослених не може успешно да функционише.

- Ово предузеће има много више радника од по-

треба јер је имало обавезу да преузме све инвалиде рада из Фабрике аутомобила. Сада се радницима нуди добра прилика да узму повољне отпремнине и оду. Међутим, до 7. августа за одлазак се пријавило само 16 запослених. Да би пословала без губитка ова фабрика не би требало да има преко 220 запослених. Покушавамо радницима да објаснимо да останком у предузећу ризикују да, након подржављења, буду проглашени технолошким вишком, а тада висина отпремнине не би била овако повољна, каже директор Вељовић.

ИМАМО ЗНАТАН
ВИШАК РАДНИКА:
БРАНКО ВЕЉОВИЋ

нисмо нашли новог власника. Ствари у реалности стоје мало другачије. Све ове године држава је у својим рукама имала судбину приватизације и вукала све потезе, у лику Агенције за приватизацију.

Примера ради, 2001. године „Ивеко“ је тражио да се врати у „Камионе“, под условом да држава гарантује одређени ниво царинске заштите, али Влада тадашње СРЈ то није прихватила и тако је изгубљена највећа шанса за опстанак. Године 2007. „Ивеко“ је опет изашао са овим предлогом да се врати у нашу фабрику понудом да овде монтира своје камиона деловима из неких својих страних фабрика. Тај предлог је представљен истом том државном секретару Љубићу, али нисам сигуран да ли је то уопште пренето министру Мла-

ђану Динкићу. Коначно, са потписивањем уговора са „Фијатом“ потписан је и меморандум између наше фабрике и „Ивека“ и то нас је спречавало две године да преговарам са било којим другим партнером. Сада је тај рок истекао и меморандум више не важи. Као што се види, све битне одлуке доносила је држава, закључује Несторовић.

Да ли ће менаџмент фабрике сада наставити преговоре са потенцијалним партнерима са којима се протеклих година разговарало и који су показали интересовање за ово предузеће, али су због сувласништва „Ивека“ пословодству биле везане руке. Несторовић одговара потврдно, јер намера државе да прода имовину фирме не искључује улогу менаџмента у пронала-

жењу купца. Директор верује да ово предузеће има изгледа да нађе добар партнера из бранше, и то из Јужне Кореје, Индије или неке треће земље, који би донео своју технологију и одржао фабрику и производњу камиона у Србији. За то је, по њему, потребна наклоност државе, или бар да не смета.

- Та наклоност би могла да се огледа у мерама за одржање радних места, ако је то приоритет ове Владе, а то подразумева опет нека државна улагања. Ако се за отварање фабрике наслона седишта за возила даје државна субвенција од 8.000 евра по запосленом раднику, нека се неки износ уложи и за одржавање радних места у фабрикама које имају знатно захтевнију технологију, резимира Несторовић. Милош ПАНТИЋ

Сада већ далеке 2007. године још увек се производило и за аутомобилски програм Фабрике „Застава“, али гашењем домаће аутоиндустрије и доласком „Фијата“ у Крагујевац постало је јасно да се сви упражњени капацитети за прераду пластике и метала морају усмерити ка „Горењу“.

Делом се још што-шта производи као резервни делови за „Заставин“ програм, што се опет, временом смањује, а делом, светлосна опрема, волани за тракторе и камионе и још неке позиције производи се и за Индустрију мотора и трактора (ИМТ) и Индустрију мотора у Раковици (ИМР), као и за тржиште Хрватске и Словеније.

За мало тржиште мала фирма

Наравно, то није довољно за опстанак и функционисање великог система какав је бар некада био „21. октобар“ и по броју запослених, али и по површини на којој се произире. Директор Стојковић подсећа да је све што светли на „Заставином“ аутомобилу произведено у овој фабрици која је некада имала 2.000 људи, али и да се готово све на домаћем и тржиштима у окружењу променило у минуле две деценије.

Јер, када се већ смањило тржиште, логично би било томе прилагодити и предузеће. За мало тржиште потребна је нешто мања фирма. Међутим, сада је најважније питање: има ли држава слуха за идеје и планове које нуди „21. октобар“?

- У поступку приватизације смо, формално, 11 година, од децембра 2002. године, наредне је већ започет процес реструктурирања, али може се рећи да за све ове године на делу није било суштинско већ једино финансијско реструктурирање предузећа. Спроведено је више социјалних програма, поред оног највећег 2001. године, када је фирма са 1.300 запослених сведена на нешто више од 600 људи, било је још неколико програма и данас се налазимо на броју од 259 радника.

ДИРЕКТОР ГОРАН СТОЈКОВИЋ
ВЕРУЈЕ ДА ПРЕДУЗЕЋЕ
МОЖЕ ОПСТАТИ

Али, када говоримо о пословању, чињеница је да се у процесу реструктурирања не могу тако лако повлачити потези, неопходне су сагласности Агенције за приватизацију, па нисмо далеко одмакли. Помак је направљен тек недавно, у јуну ове године када је продат наш погон у Грузији где смо имали 11 запослених. Тек тиме је, реално, отпочет процес приватизације, каже Стојковић.

Овог тренутка, поред преосталог погона у селу Топоница од око 3.000 квадрата, предузеће располаже и са 11 хектара у Крагујевцу, као и 45.000 квадрата под кровом у три хале. Отуда и идеја, која иако тек недавно упућена Министарству привреде и финансија egzистира већ неколико година, да се предузеће сведе на око пет хектара, на 30.000 квадрата хала, а да се социјалним програмом обухвати око стотину запослених.

Директор Стојковић наглашава да се то може спровести у дело у наредних шест месеци. Како?

С обзиром да „21. октобар“ и није власник имовине, све припада држави, односно, свиме располаже Агенција за приватизацију, није неопходно уступање или преузимање. Довољно је само мало слуха, на време одвојити део предузећа који здраво послује и који може очувати око 160 радних места. Јефтиније је него отварати нова. Хоће ли држава продати „други део“ предузећа или сама управљати, каже директор „21. октобра“, није питање за њега.

Иначе, признаје Стојковић, осим вишка имовине највећи терет предузећа су административни радници, који чине око 40 сто запослених. Управо се ту и „крије“ вишак, а свођењем фабрике у здраве оквире просечна плата више не би била око 21.000 динара. Погони подређени „Горењу“ често раде и у три смене, поједини због ноћног рада зарађују и 30.000 динара, али с обзиром да се приход расподељује на све запослене, изгледа, нико није задовољан. Зато то и није дугорочно решење.

Александар ЈОКИЋЕВИЋ

Roda Megamarket Kragujevac
Save Kovačevića 48a

info telefon: 0800 000 500; www.roda.rs

ПРОДАЈА ПОРОДИЧНОГ НАКИТА

Одлазе и бурме са венчања

Некоме треба новац за рачуне, некоме за лекове, други су се задужили, имају децу без посла, унуке које треба школовати, објашњава разлоге за све масовнију продају породичног накита једна од радница у фирми која се тиме бави. Посао цвета, па се откупљивањем баве и мењачнице, а отварају се и локали чија је ово једина делатност, упркос закону који то не дозвољава

Пише Јаворка Станојевић

Питања да ли је у близини Крагујевца пронађен рудник злата, или је његово грумење почело да плива коритом Лепенице само су наизглед бесмислена. На њих, наиме, упућује поглед на градске улице у којима свакодневно, као печурке, ничу упадљиви натписи који нуде откуп овог племенитог метала и то сви, без изузетка, по најповољнијој цени.

Иако процват бизниса са откупом збуњује свакога ко зна да се Крагујевчани тешко могу похвалити значајним златним резервама, познаваоци принципа по којима функционише транзиционо у савршена вештина лаке и брзе зараде у сивој зони одлично препознају из ког грма треба истерати зецца.

Није потребно много памети да би се закључило да у вишедеце-

и инвестиција, поред чувара породичног блага, покушавају да уграбе многи.

■ Шта каже закон

Иако Закон о контроли предмета од драгоцених метала јасно каже да откуп употребљаваних предмета од драгоцених метала може да врши само „лице које се сматра произвођачем“, стари накит и такозвано ломљено злато данас, поред златарских радњи, откупљују и мењачнице и залагаонице, а прича се да се муштерије које добро плаћају могу наћи и по ресторанима, фризерским салонима, пекарма... Посебну причу, међутим, чине све бројнији специјализовани локали који се, не знамо за кога, чијим парам и у које сврхе, баве искључиво откупом племенитих метала.

Мада се незванично шушка да злато у преко стотину објеката у Србији, међу којима и неколико у Крагујевцу, откупљују држављани Хрватске, потврду ове информа-

КРАГУЈЕВЧАНИ ПРОДАЈУ СВЕ ВРСТЕ ПОРОДИЧНИХ ДРАГОЦЕНОСТИ

доносе има ситница попут привезака и наруквца за бебе, али и вредних комада накита и дуката који се због финоће посебно цене.

Они који нису спремни да се трајно одрекну свог накита дају га у залаог, али се 70 одсто никада не врати да га откупи. И ту људи доносе буквално све. У зависности шта имају, или колико новца им треба залажу ситницу за коју добију десетак, а има случајева и да донесу накит који вреди и по више стотина, па и преко хиљаду евра. Разлози који их на то нагоне су обично скопчани са неком муком коју често поделе са нама. Некоме треба за рачуне, некоме за лекове, други су се задужили, имају децу без посла, унуке које треба школовати. Има и оних који ћуте, али се види да нико не лаже кад стигне до тога да мора да прода оно последње што му остало, каже наша саговорница.

У једној златарској радњи нам кажу да купљено злато мењају за готове производе, јер се они баве само трговином и упућују нас у радње које раде откуп. Најпознатији крагујевачки златар Славољуб Галић Ђани нема проблем да говори о, како каже, хаосу који влада на тржишту злата, али и у златарској бранши у Србији у коју је, према његовој оцени, ушао ко је хтео.

■ „Јачи“ од Италије

Добра цена коју злато тренутно има на светском тржишту довела је до тога да је свако почео да се бави трговином. Пошто закон предвиђа да у овом послу могу учествовати само произвођачи дошли смо до апсурда да Србија данас има више произвођача златног накита од комплетне Италије која, са својом вековном традицијом, држи апсолутни примат у Европи. Ситуација је за сада таква за све који желе да зараде на туђој

ВАГА ЗА МЕРЕЊЕ ПРЕДМЕТА ОД ЗЛАТА

несрећи има посла, јер народ навелико продаје злато које се годинама чува као породична и сентиментална вредност. Један од разлога је што му је цена толико скочила да се продајом комада накита може добити солидна сума којом може да се попуни нека рупа у буџету. Главни је, међутим, што је су људи до те мере осиромашили да више немају шта да продају. Дугогодишње искуство ми говори да је породични накит последња ствар које су људи спремни да се одрекну, јер сваки комад има неку своју историју и успомену. Често слушавам потресне приче, али ми се посебно урезала сцена једног старог градског господина и његове супруге који су у радњи скинули венчане бурме не би ли њиховом продајом изашли из тешке си-

туације. Било ми је јако тешко да то гледам, па сам понудио да му позамјим сто евра да не продаје симболе брачних завета које су носили деценијама. Рекао је- хвала вама господине, али ја ни следећег месеца не очекујем ништа боље, и то ме је потпуно поразило. Због таквих сцена, и личних моралних принципа, на бизнис откупа и трговине златом гледам као на грађење своје среће на туђој несрећи у којој нисам спреман да учествујем. Купујем само оно што ми треба за моју производњу, каже овај златар.

За разлику од Галића, присталица теорије да етика и бизнис не иду заједно, сходно времену у коме се трка за материјалним вредностима не трчи по правилима ферплаја, прихватају Макијавелијеву тезу о циљу који не бира средства. Ова утакмица која се игра на терену сиве зоне, ван домашаја државне регулативе и контроле, има, међутим, своја правила. На једној страни су грађани који, захваљујући менталитету који воли да купује и дарује накит и златне предмете и да их чува за потомке и не дај Боже, имају капитал који стоји, а немају пара за лекове, рачуне, школарине. На другој они који су намиришали добру зараду на туђој муци.

Кад ривали нису равноправни јасно је ко ће извући дебљи крај. Као у свакој несрећи и ова, међутим, има своју светлију страну. Повећања алаваост за златним кешом створила је конкуренцију која диже цену и смањује уцењивачки потенцијал оних који имају новац да купе. Дебљи крај извлаче произвођачи који, попут Галића, немају могућност да сировину купују на берзи, али зато крчмљење породичног накита постаје исплативије.

Тржиште је уједно и једина светла страна која регулише трговину племенитим металима која бележи невероватан раст. Све остало је сиво са примесама црног. Јер, држава која не зна одакле долазе, чијим парам тргују и ко су трговци којима се исплати отварање више од стотину радњи за откуп драгоценог метала, нема одговор на питање где одлазе силни килограми злата које грађани Србије продају.

Ако се, као што закон налаже, враћају у производњу, ко су купци толиког накита у земљи у којој су храна и хигијена луксуз. Уколико завршавају у иностранству којим путевима тамо стижу и ко, и по којој цени, жмури док злато прелази границу.

Иако су питања логична одговора нема јер га нико озбиљно и није поставио.

нијским мукама које нас даве они вештији међу нама који су, како се то данас каже, умели да се снају, никад нису потцењивали црквицу коју сиромаша чува за недај Боже. Најпре су нам улични дилери купили девизе из сламарице, а оно што је остало продали смо у мењачницама које су замениле уличне девизне трансакције. Све док се штекови нису испразнили мењачнице су ницале на сваком ћошку, а онда, када нас је криза сасвим исцедила, преко ноћи су се проредиле.

Када су схватили да оно мало страног кеша који је остао у народу више не може да им обезбеди профит на који су навикли способни и вешти, који знају да намиришу лаку зараду, окренули су се злату. Појава златне грознице осим поразне чињенице да смо стигли до тачке када се, осим породичног накита уз који иду емоције и успомене, више немамо чега одрећи, у директној је вези са светском економском кризом. Берзанска несигурност која је за две деценије учествовала у формирању цене овог племенитог метала, повећала је вредност дуката, ланчића, бурми које смо у срећна времена куповали и добијали.

Прилику да приграбе део златног колача нараслог на глобалном страху од обезвређивања новца, акција

” Славољуб Галић Ђани: Посебно ми се урезала у сећање једна сцена старог господина и његове супруге који су у радњи скинули венчане бурме не би ли њиховом продајом изашли из тешке ситуације

ције није могуће добити ни у једној њиховој радњи, баш као ни одговор на питање ко, где и шта производи од злата које им Крагујевчани продају. Бранећи се пословном политиком, која свако давање информација које нису у функцији трговине санкционише отказом, заповишени у овим објектима, у којима нема ничег осим стола са вагом за којим седе, одбијају сваку сарадњу која би могла задовољити новинарску знатижељу. Нешто више добре воље, али уз молбу да им се не помињу ни фирма у којој раде, ни име, показују у једној мењачници која и купује и узима у залог вредне предмете.

Према речима раднице цена коју нуде формирана је на основу праћења берзе и не разликује се значајно од оне коју нуде други откупљивачи. Понуда је, каже, задовољавајућа. Међу оним што Крагујевчани

ОТВАРА СЕ СВЕ ВИШЕ РАДЊИ ЗА ОТКУП НАКИТА

КОЛИКО НАС КОШТАЈУ СВЕШТЕНИЧКЕ УСЛУГЕ

Неки узимају, па се не крсте

Све више људи сматра да свештеници за своје услуге узимају превише новца. Званичан став цркве је да се обреди не наплаћује, већ се ради о прилозима верника, који тако помажу својим духовницима да прехране породице

У Бога верујем и поштујем га, али у цркву сам се потпуно разочарао, више је не признајем као институцију. То је све чешћи коментар људи када се разговор додакне религијских тема. Одговор на питање зашто је то тако потражили смо од суграђана, који су јединствени у оцени да свештеници прескупо наплаћују услуге које би требало да буду бесплатне.

Наиме, обреди венчања или крштења, који представљају свете тајне, по правилу не би требало да се наплаћују, али грађани имају пуно примера када су те услуге „дебело“ платили. Тако се мештанин села надомак Крагујевца шокирао када му је свештеник по завршеној сахрани наплаћивао опело.

- Када ми је отац умро позвао сам попа и питао га колико ће да кошта опело. Није ми одговорио одмах, рекао је да ћемо се после договорити и да дам колико имам. Када се све завршило тражио је 7.000 динара. Нисам могао да га одбијем јер је све већ било готово, а и како да га не пла-

тим, треба поново да дође за парастосе. Ипак, мислим да је том тренутку највеће жалости морао да има више разумевања, жали се наш саговорник.

■ Сами одређују цену

Српска православна црква никада није одредила ценовник услуга, јер се сматра да верници добровољно награђују свештенике, имајући у виду да од тог новца они прехрањују породице. Ипак, непостојање јединствених „тарифа“ довело је до тога да свештеници цене одређују сами, а износ варира од епархије до епархије, па чак и од села до села. У многим од њих новчани износи се директно кажу, а неформалне цене се третирају као обавезне.

Тако, велике цифре грађани морају да издвоје и у веселим околностима – за венчање или крштење. Црквено венчање младенце кошта 6.000, док ће кум и стари сват морати да издвоје по 2.000 динара. За увођење детета у свет хришћанства родитељи плаћају 5.000, а кум 2.500 динара. Најјефтинији су обреди о-

СВЕШТЕНИК БИ ТРЕБАЛО ДА ЗНА КАКО МАТЕРИЈАЛНО „СТОЈЕ“ ЊЕГОВИ ПАРОХИЈАНИ

свећења водике и колача, који коштају од 500 до 1.500 динара. За њих, грађани објашњавају, свештеници углавном кажу „колико можете да издвојите“, али неки истичу и колико су дали сви у комшилуку. Тиме се онима који су сиромашнији практично намеће да дају велики новац, јер су и комшије дале толико.

У јавности се овај проблем често поједностављује и посматра под лупом стереотипа, али је чињеница да су накнаде за услуге препуштене моралу и части свештеника. Па тако, има оних који добро познају своје парохијане и када знају њихово материјално стање не траже новац, али има и других који траже и више него што неко може да плати. Тако је наш саговорник дошао у сукоб са свештеником на дединој сахрани.

- Када је деда умро били смо у веома лошој материјалној ситуацији и свештенику сам за опело дао 2.000 динара. Он ми је објаснио да је правило и да сви дају 6.000. Није ми било

јасно како може да постоји правило када се стално говори да знаничног ценовника нема. Мало се побунио, али је узео то што сам му дао и отишао. За овакво стање у цркви делимично кривим и грађане, који свештеницима дају преко својих могућности и више него што је потребно.

■ Једини приход свештеника

Са овим се слаже и свештеник у једној од крагујевачких цркава, који објашњава да када уђу у цркву људи прво питају колико ће то да кошта.

- Не интересује их сам свети чин, него колико ће морати да потроше. Сви заборављају да се на свадбама за музику даје и до 1.000 евра, а за свештенике који од тога живе увек је много. Наш задатак је да помажемо нашим парохијанима, а новац је ствар добре воље. То је једноставно прилог цркви и тога свештеници треба да се придржавају. Не постоји званични ценовник, али се свештеници усагласе са парохијанима и углавном се држе тог договора.

Он додаје да су, поред већ постојећих обреда, људи почели да их позивају да им осветљају аутомобиле, локале, продавнице, пословне просторе, путеве, а да све политичке странке имају осветљане страначке просторије. У тим ситуацијама не питају шта кошта.

У Шумадијској епархији објашњавају да не постоји ценовник услуга, јер се оне и не наплаћују, већ је реч о прилозима верника. Они представљају једини извор прихода свештеника, којима је забрањено да обављају верског обреда условљавају ценом.

- Свештеници немају плате и издржавају се кроз требе. Будући да практично немају других извора прихода, осим прилога верника, црква не забрањује свештеницима да узимају новац, али све је добровољна одлука грађана. Некада су прилози били у намирницама, а данас је то новац. Ипак, не треба заборавити да поред издржавања породице, свештеници сами уплаћују допринос за пензионо и социјално осигурање и да плаћају таксе патријаршији и црквеној општини, објашњава Рајко Стефановић, секретар Епархије.

Он истиче да је држава тек сада почела да уплаћује минималне допринос свештеницима, што значи да би њихова пензија, ако сами нешто не доплате, износила 18.000 динара, а са тиме не може да се живи.

Иначе, по Уставу Српске православне цркве изнуђивање новца за верске обреде, смонија, представља озбиљан преступ. Верник коме је ускраћена нека услуга зато што није имао новца да плати износ који плаћају и други верници може да се жали Епархијском црквеном суду. Њему се подноси пријава против свештеника, а ако се утврди да је он учинио ово, по црквеним канонима забрањено дело, казне су јако строге.

Сматра се да је постојећи однос

свештеника према примави новца последица њиховог и положаја саме цркве у друштву. Прогон по завршетку Другог светског рата и национализација црквене имовине довела је до тога да се црква финансира само од прилога верника. Зато су све јачи утицаји да се и ова област правно регулише и по угледу на Грчку уведу свештеничке плате.

Виољета ГЛИШИЋ

НАЈЈЕФТИНИЈЕ ЈЕ ОСВЕЋЕЊЕ ВОДИЦЕ И СЕЧА СЛАВСКОГ КОЛАЧА

У БАЧКОЈ ЕПАРХИЈИ

Увели годишњу чланарину

У епархијама СПЦ свештеници не примају плате, већ им зарада искључиво зависи од броја обреда које месечно изврше. Једна од ретких је Бачка епархија, која је увела парохијал, годишње чланство за вернике. Домаћинству које га плати ниједан обред се не наплаћује и свештенику је строго забрањено да из те куће узме новац.

Висина парохијала износи један постот годишњег прихода члана породице који га плаћа и није обавезан за све вернике. Захваљујући овоме, бачки свештеници примају редовне плате, чији износ зависи од броја деце који имају. Слично је и у српским црквама у иностранству, па је чланарина СПЦ у Њујорку 100 долара, у Немачкој 10 - 30 евра, а у Швајцарској 20 франака.

Став цркве је да би увођење чланарине довело до тога да верници не плаћају различито за исте обреде, али да то ипак није добро решење, јер би представљало неку врсту обавезног црквеног пореза, што је у супротности са вером и црквеним учењем.

„УОБИЧАЈЕНИ“ ИЗНОСИ ЗА НАЈЧЕШЋЕ УСЛУГЕ

Венчање	8.000 - 10.000 динара
Крштење	6.000 – 7.500 динара
Освећење водике	500 – 1.000 динара
Резање колача	1.000 – 1.500 динара
Опела	5.000 – 7.000 динара
Парастоси	2.000 динара

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ
ЦЕНТАР доо Крагујевац

Радно време од 7 – 15 сати
Благарна у центру:
7 – 18 сати – радним данима
7 – 13 сати – суботом

ПОСЛОВНИЦЕ:
Кнић 510 – 197
Рача 751 – 262
Баточина 842 – 311
Лапово 853 – 710

ЕД Електрошумадија Крагујевац
Централа 307 – 200
Дежурна служба 335 – 195
Прикључци 307 – 368
Пријава стања и рекламације 307 – 233 и 307 – 234

Бесплатан телефонски број за пријаву крађе струје 0800/360-330

WINFO
Računari i IT sistemi
Телефак: 034 36 36 36
B. Radičevića 27/15, Kragujevac
www.winfo.co.rs; winfo@gmail.com

NE GUBITE NADU

PRISTUPAČNE CENE • GRUPNI POPUSTI • NAJBOLJI PREDAVAČ

fonetika
ŠKOLA STRANIH JEZIKA

034 360 426 | 063 181 314 2
Dragoslava Srejićeva 2/3/17, Kragujevac
(preko puta Ultrazvuka) www.fonetika.rs

ENGLJSKI : NEMAČKI : ITALIJANSKI : FRANCUSKI

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ
КРАГУЈЕВАЧКЕ
ТЕЛЕФОНИ
333 111
333 116

MARKET
MARKET
MARKET
MARKET
MARKET
MARKET
MARKET
MARKET

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ
КРАГУЈЕВАЧКЕ
ТЕЛЕФОНИ
333 111
333 116

Учесници истраживања „Млади наша садашњост” као предуслове за брак и родитељство навели су поседовање стана, посао и стабилне и сигурне приходе, али већина заснује породице иако све то немају

Ана и Иван Марковић венчали су се прошле године у мају. Пре два месеца родило им се првенче – син Милан. Станују код Иванових родитеља, пошто им месечни приходи не дозвољавају ни да изнајме станчић, а камоли да нешто купе. Срећом, кућа је довољно велика да се и млада породица смести.

То има својих предности. Баку и деку дели само један зид од новорођеног унука, па су у сваком моменту ту да помогну у пресвлачењу, храњењу, купању и чувању. Породице „младенаца” су ту да ускоче и када финансијски треба помоћи, пошто Ана и Иван немају „сигуран” посао, а зарађују таман толико да се прехране.

Млади Марковићи, заправо, не постоје. Они су, ако је судити по резултатима истраживања под називом „Млади наша садашњост”, Института за социолошка истраживања Филозофског факултета у Београду, статистички пресек, односно типичан млади брачни пар у Србији.

■ Жеље једно, реалност друго

Статистика каже да приликом изговарања судбоносног да млада најчешће има 27, а младожења 30 година. Тридесете су, по мишљењу већине од 1.627 анкетираних из 62 општине у Србији, најбоље године за рађање првог детета.

Међутим, да би уопште почели заједнички живот са партнером као основни предуслов трећина испитаника наводи сигуран посао, исто толико њих мисли да су то стабилни приходи, док 14,6 процена одговара да је за заједнички живот најпотребнији властити кров над главом.

Да управо из ових разлога млади одлажу стајање на „луди камен” потврђује и Гордана Петронијевић, породични терапеут у Саветовалишту за брак и породицу овдашњег Центра за социјални рад.

Одлагање заснивања породице на касне двадесете је тренд и у свету. Разлози за то су најчешће жеља младих да најпре заврше школу која сада знатно дуже траје и пронађу стабилан посао, па и жеља за самоостваривањем. А код нас

КАКО ЖИВЕ МЛАДИ БРАЧНИ ПАРОВИ

Беспарица главни проблем

Фото АРВИН

постоји још један врло важан аспект, а то је немогућност осамостаљивања због недовољних прихода, каже наша саговорница.

Занимљиво је, додуше, и да сваки пети анкетирани наводи да ће у брак ући зато што не жели да живи сам.

Поседовање стана, стабилне и сигурне приходе и посао учесници истраживања наводе и као предуслове за родитељство. Више од половине девојака и младића родитељство сматра веома важном ствари у животу, а трећина је најважније да постану мама или тата. Ипак, за већину је обезбеђен стамбени простор на првом месту по важности када се одлучују на увећање породице. Да је имати стан најбитније пре него што беба заплаче сматра чак 73,9 одсто анкетираних, тек један проценат мање каже да је подједнако битан и сталан посао, а на трећем месту по важности су високи приходи, за које се изјаснило више од половине испитаника. За више од четвртине (28 одсто) важно је и да пре него што постану родитељи заврше школу, да у близини имају вртић, а исто толико очекује и помоћ „бака сервиса”. Тек сваки десети нада се и потпори државе.

Да су наде и жеље, међутим, једно, а реалност нешто сасвим друго потврђују и одговори младих брачних парова који су учествовали у овом истраживању. Већина, наине, није успела да самостално обезбеди стамбени простор, приходи им нису богзна колики, а и од сигурног посла многи су миљама далеко.

Сваки четврти брачни пар који је учествовао у анкети још увек живи са родитељима. Да обезбеди „своју слободицу”, али захваљујући родитељима, успела је трећина испитаника. Тек сваки пети анкетирани одговора да је до крова над главом дошао сопственим средствима, а 12,7 одсто живи у изнајмљеном стану.

Иако је сталан посао највећи приоритет за већину и један од најбитнијих услова за формирање породице и рађање деце, тек половина је успела да ову жељу оствари. Сваки пети млади тата и мама је незапослен, а осталима је радни статус несигуран, пошто раде у најбољем случају „на одређено”, а врло често и „на црно”.

Резултат тога је да млади брачни парови који имају децу живе углавном једва састављајући крај са крајем – трећина има врло мале приходе, трећина недовољне за основне потребе, а трећина приходује 16.000 динара по члану домаћинства, што је довољно за најосновније потрепштине. У срећнике који добро зарађују и могу да приуште себи и мало више луксуза спаде тек 13 одсто анкетираних.

■ Баке и деке помажу

Када се све сумира, није чудо што им је беспарица највећа мука. Наине, на питање шта им је највећи проблем 64,5 одсто младих родитеља одговара – недостатак новца. За готово половину мука је и недостатак времена за себе, а исто толико њих жали се и на умор

и исцрпљеност. Сваки трећи испитаник проблем види и у неадекватном стамбеном простору, а исти број не успева да усклади породицу и посао.

Али када млади родитељи исцрпе своје границе бригу око бебе најчешће преузимају баке и деке. Да им око детета помажу родитељи каже 88 одсто анкетираних. Тетке, стричеви и ујаци радо се старају о новом члану породице у 69,3 одсто случајева, а помажу и пријатељи и рођаци.

О кућним пословима, међутим, бригу најчешће воде домаћице. Резултати анкете кажу и да пре него што ступе у брак девојке три пута чешће у домаћинству помажу својој мајци него што то чине младићи. Када се ожене момци, међутим, забатале и оно мало кућних послова које су радили, па је однос рада у домаћинству девет према један у корист жена. Избацивање ђубрета и плаћање рачуна су једини „послови” у којима се чешће огледају мушкарци, док се куповина намирница обавља равноправно. Додуше, истраживање каже и то да су младожење више образована чешће вољне да запну када треба обавити какав кућни посао.

Ситуација се ипак мало променила у односу на класичан патријархални образац када су све кућне послове обављале жене. Моје искуство породичног терапеута говори да су мушкарци данас више вољни да деле кућне послове са супругом него што је некада био случај, врло им је битно и да

учествују у нези детета равноправно са мајком, каже Гордана Петронијевић.

У просеку, најмање су у кући ангажовани мушкарци који су након женидбе супругу довели под родитељски кров. У таквим случајевима кућни послови деле се између свекрве и снаје.

У ситуацијама када млади брачни пар живи са родитељима јако је тешко поставити границе. Често се дешава и да родитељи младе супружнике третирају као децу па преузимају њихове обавезе, као и доношење одлука што није добро, коментарише наша саговорница.

Већина младих брачних парова ипак каже да све одлуке које се тичу породице доносе заједнички. Да се о свему договарају тврде 61 одсто учесника истраживања. Има и оних којима је лакше да одлуке препусте партнеру јер, како наводе, без њега односно ње не би знали сами да се снају. Таквих је у овој анкети 16 одсто, али исто толико одговара и да су улоге у браку и породици јасно подељене, те да немају о чему да се договарају.

Најбољег пријатеља са којим све дели у брачном партнеру види 42 одсто анкетираних. Ово је иначе, по речима наше саговорнице, заправо најважније. Најмање шест месеци познанства, заједничка интересовања и отворен разговор о свему су, каже искусна брачна терапеуткиња, прави рецепт за успешан брак.

Марија ОБРЕНОВИЋ

НЕНАЈАВЉЕНЕ АКЦИЈЕ КОМУНАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ

Храни није место на улици

Комунална полиција је у понедељак ујутру изненадила уличне продавце у Станову код драгостора, испред Тржнице на Аеродрому, код мале пијаце на „Бубњу” и надомак пијаце у Бресници.

Више килограма заплењеног воћа, поврћа, конзервиране хране и јаја, у складу са одлуком градске управе, уступљено је Дечјем дому „Младост”, а према речима начелника Комуналне полиције Михајла Зарића, с обзиром да су продавци били углавном временшни суграђани лошијег материјалног стања, није се инсистирало на утврђивању идентитета нити су писане мандатне казне, које износе 2.500 динара.

Како објашњава Зарић, у летњем периоду, нарочито због сезонског воћа и поврћа, ванпијачна продаја на набројаним локацијама је

изражена, а градском одлуком је јасно дефинисано како се може продавати роба. „Градске тржнице” такође, делом излазе у сусрет суг-

НА ЗЕЛЕНОЈ ПИЈАЦИ КОНТРОЛА ТЕК СЛЕДИ

рађанима који су у стању социјалне потребе, па из Комуналне полиције упућују апел суграђанима да се обрате овом јавно-комуналном предузећу, јер градска управа, преко Одељења за пољопривреду, омогућава повлашћени закуп терзи за регистроване пољопривредне произвођаче.

Ненајављене акције спровођемо бар два-три пута месечно, кренуло се од ванпијачне продаје робе у Станову, Бресници, на Аеродрому и Бубњу, у плану је и Зелена пијаца, каже Зарић.

Он најављује и посете инспектора Великог парку, Шумарицама и језеру „Бубањ”, како би се видело да ли Крагујевчани псе већих раса прописно изводе у шетњу – са повоцем и заштитном корпом.

А. Ј.

МУКЕ СТАНАРА ЗЕКИНЧЕВЕ, У БЛИЗИНИ ХИПОДРОМА

Проблем само пресељен

Житељи Улице Ђенерала Терзибашића, која се налази тик уз крагујевачки хиподром, годинама су муку мучили трпећи смрад старог ђубрива које су власници коња одлагали у близини њихових кућа. Оно се, истина, налазило у оквиру хиподрома, али уз саму ограду, која непријатним мирисима логично није представљала никакву препреку.

Пре неколико месеци проблем је решен. Чак 80 камиона стајског ђубрива одвезено је са хиподрома. Временом су се међутим наталожиле нове количине чији „миомириси” се шире врхом Улице Миодрага Миљковића Зекинца.

Проблем је, практично, само пресељен из једне у другу улицу. Све што се из боксева за коње почисти

одлаже се уз ограду баш поред моје куће, која се налази на самом хиподрому. Смрад не смета само нама, пошто се шири свуда унаоколо. Поред нас још 15 породица, које живе у непосредној близини, потписале су пријаву Комуналној полицији и комуналним инспекторима, каже Александра Вељковић.

Пријава је поднета против коњичког клуба „Крагуј”, али и других власника коња који су, како се наводи, „својим бахатим понашањем, не поштујући основна права околних станара, претворили читава површину хиподрома у шталу на отвореном”.

Хиподром је прошле године дат на управљање Спортском центру „Младост”, али они очигледно не успевају да реше проблем на

НАЈМЛАЋИ КРАГУЈЕВАЧКИ КРОЈАЧ - РАДИША ПАНТЕЛИЋ РАША (63)

Још има ко зна, уме и хоће

Звучи невероватно, али најмлађи Крагујевачки кројач који прима поруџбине за одела по мери већ је дебело загазио у седму деценију. Конфекција и понуда из Турске и Кине одавно је превладала, али мајстор Раша и даље за своје сталне муштерије шије к'о некада

Ето, чак и такав занат попут кројачког доспева полако у оне архаичне рубрике „Занати који изумиру”. Конфекција и индустријализација су у комбинацији са великом кризом и кинеско-турском одевном галантеријом одавно однели превагу и победу на тржишту, али још има оних који воле „стару школу” и шивена одела по мери.

А, један од последњих кројача тог старовремског кова у својој 63. години – најмлађи од свих колега који су још увек у „шнајдреском строју” је Радиша Пантелић, мајстор Раша из Јабучара. У његовој радионици у Улици Јурија Гагарина 72 све је као некад у старим добрим мајсторским радионицама. Чује се штектање машине, „ради” метар, црта се кредом са кројачким лењирима и кривуларима по штофу, пегла, порубљује...

Наш домаћин, мајстор Раша, не пропушта прилику да на почетку разговора помене старије колеге, људе који и данас знају тајне заната – шића и кројења по мери, попут Добринка Јаковљевића са Пиваре, Цветка Алексића из Сушице, Михаила Миливојевића из Илићева, Славе Тодоровића из Станова... који су још у послу, али и старе мајсторе који су „дебело у позним кројачким годинама”, Бошка Браковића и Синушу Димовића. Раша је, како сам истиче, само најмлађи од њих.

Развојни пут Раше Шнајдера

И док обавља свој свакодневни посао мајстор Раша прича своју

ЈОШ УВЕК СЕДИ ЗА МАШИНОМ И ШИЈЕ – МАЈСТОР РАДИША ПАНТЕЛИЋ РАША

ЗАДОВОЉНА МУШТЕРИЈА, НАЈВЕЋА РАДОСТ

животну и професионалну причу. А, развојни пут, што би рекао Аца Поповић, Раше Шнајдера почео је у Доњој Црнући где је рођен. Основне заната од 1965. до 1968. године стекао је код свог првог мајстора Славка Иванчевића (оца данашњег тренера „Радничког” Радмила Иванчевића) у оближњим Љуљацима. Потом је квалификацију стекао у ШУП-у и наставио да „купује” занат од крагујевачких мајстора Илије Ђоковића и његовог презимењака Јарослава. У Крагујевцу станује код свог ујака из фамилије, познатог крагујевачког боксера Опанка иза старог „Радничког”. У „22. децембру” се запослио 1971. године и ту остао све до приватизације фирме 2006. године. У матичној фирми прошао је и прешао све инстанце – од радника за машином у погону, па преко моделарнице по завршеној

конфекцијској школи у Марибору, бригадира и пословође погона, шефа техничке припреме, до техничког директора. Средином осамдесетих година освајао је бројна одлијча и медаље на такмичењима текстилних радника у Лесковцу и Ужицу у категоријама креирања модела.

Али, свој занат и кројачко мајсторство никада није „испуштао” из руку. Осамдесетих је мајстор Раша радио и за нашу познату певачицу Соњу Гавриловић, која је певала у париском хотелу „Распућин”.

Она би ми само донела фотографију сликаног модела у париском излогу и ја бих јој направио оригинал такав одевни предмет, каже не без поноса Мајстор Раша.

По одласку из „22. децембра” радио је и за једног великог белгијског произвођача, а своје знање и

умеће је пренео на ћерку Драгану Јовић, текстилног инжењера која сада води фирму „Ратекс плус” (по њему Раша – Текстил) која се бави правом, озбиљном конфекционарском делатношћу и има свој бутик на „Шареној пијаци”.

Свестан да је индустрија и конфекција увелико победила, конфекционарски део посла је препустио ћерки, а он и даље ради „шиће по мери”. Муштерија има и он се не жали, напротив.

Радим и дан данас буквално све по поруџбини, од мушких панталона, мушких одела, капута, женских комплета и панталона за жене... Све оно што спада у такозвану „тешку конфекцију”, упућује нас он у тајне кројачког заната.

Добар део виђенијих Крагујевчана његове су сталне и вишегодишње муштерије и заиста списак мајстор Рашиних сталних клијентата личи на збирку „Ко је ко у Крагујевцу”. Ту су они који не цене конфекцију и не облаче се код Кинеза, већ знају шта је добро и не жале то да плате: лекари, универзитетски професори, политичари, естрадни уметници, музичари, читава тамбурашки оркестри, спортисти...

Такође, данас и банке имају свој обавезни дрес код, тако да код мене по мери одела шију

банкери из буквално свих крагујевачких банака, каже он.

Задовољна муштерија – највећа радост

И као млађи волео је изазов кројења и моделирања и то га ни данас није напустило.

То је прави изазов, уметност... Конструкција и осмишљавање модела, цртање на материјалу као што су радили некада стари мајстори, а све то треба да заживи и отелотвори се у репрезентативан одевни предмет, тврди мајстор Раша.

Његову клијентелу сачињава и млађа популација, која код Раше долази са модерним, новим материјалима, сјајним са примесам еластина, а не класичним штофовима, које набављају у Италији, Чешкој или Турској јер се код нас не производе, а Раша Пантелић им својим кројачким знањем и мајсторством испуњава све одевне жеље и захтеве.

Цене код њега се крећу у широком рапону и у зависности од квалитета материјала (да ли је штоф његов или не) али је, на пример, цене мушког одела стандардизовао још од 2000. године на око 60 евра, и то са све поставом, копчама, рајсфешлусима... Ма, комплетном опремом. Женске муштерије су, пак, тврди мајстор Раша, са великим кројачким и не мањим животним искуством, свака понаособ, прича за себе и са њима се договара на лицу места и по поруџбини.

Ипак, као представник старе гарде најсрећнији је када је муштерија задовољна.

Кројач по мери спас је за људе који су нестандартног раста или стаса. Такве поруџбине ја и данас радим са великим задовољством и није ми код њих битна зарада, већ да је муштерија задовољна и да види да још постоје људи, мајстори који знају и хоће да ураде одело или било који други одевни предмет баш по њиховој мери, наглашава он.

Баш због таквог приступа, а најбоља је реклама „од уста до уста”, мајстор Рашине муштерије не само да се стално враћају у његову кројачку радионицу у Јабучару, него му стално доводе и нове клијенте, њихове пријатеље којима од свег срца препоручују његов рад. А, на њихову срећу, најмлађи крагујевачки кројач им поручује да ће и даље да ради док год може и „држи” га мајсторско знање, шлиф и умеће.

Зоран МИШИЋ

АЛЕКСАНДРА ВЕЉКОВИЋ КРАЈ БУБРЕТА КОЈЕ ЈЕ У НЕПОСРЕДНОЈ БЛИЗИНИ ЂЕНЕ КУЋЕ

адекватан начин. Када је стајско ђубриво зимус одвезено обећали су да ће га убудуће редовно уклањати или барем адекватно складиштити, али се то није десило. Уместо тога добили смо легло заразе. Покушали смо да разговарамо са власницима коња, међутим, на наше молбе нико не обраћа пажњу, поједини су нам чак и претили. Зато смо, пре месец дана, били принуђени да се обратимо комуналним инспекторима. Они су одмах након пријаве

изашли на терен, али још увек нисмо добили никакав званичан одговор, каже наша саговорница.

У Спортском центру „Младост” кажу да је одлагање стајског ђубрива на месту на коме се сада налази само привремена опција.

Исти проблем имали смо и у Улици Ђенерала Терзибаћића и решили смо га. Стајско ђубриво које се сада налази на хиподрому планирамо да разбацамо по централном делу како бисмо адекватно припремили земљиште на коме ћемо засадити зоб за исхрану коња.

Хиподром редовно одржавамо колико год нам расположива средства дозвољавају. Прошле недеље је чак све детаљно очишћено, каже Мирољуб Новаковић, директор Спортског центра „Младост”.

Станаре Зекићеве улице Спортски центар моли само за мало стрпења. Од јесени, када крене припрема земљишта за сетву, моћи ће лакше да дишу.

М. О.

ПОЛИЦИЈА

Ухапшени крадљивци експлозива из рудника

Након вишемесечног оперативног рада, у ноћи између 30. и 31. јула 2013. године, на наплатној рампи код скретања за Баточину, крагујевачка криминалистичка полиција запленила је 103 килограма експлозива и 300 електронских детонирајућих каписли. Експлозив је пронађен у путничком возилу „мазда” и био је намењен продаји за сада непознатим купцима. Том приликом су, због постојања основа сумње да су извршили кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја, ухапшени браћа Слађан (33) и Сенад (31) П., као и Миодраг Ш. (41), сви са подручја општине Жагубица.

Постоје основи сумње да су Слађан П. и Миодраг Ш., из рудника Крепољин, у коме су запослени, из магацина украли 103 килограма експлозива и 300 електронских детонирајућих каписли. Путничко возило „мазда”, којим су превозили експлозив и каписле, крагујевачки оперативци сачекали су на наплатној рампи код Баточине. Претходно је заустављено возило којим је управљао Сенад П. Он је, за договорену

новчану надокнаду од 100 евра, био претходница путничком возилу „мазда”, са задатком да Слађана П. и Миодрага Ш. обавештава о полицијским патролама на које наиђе на путу.

Полиција интензивно ради на расветљавању свих околности везаних за трговину експлозивом и идентификовању других особа које су у томе учествовале, а тројица ухапшених су, уз кривичну пријаву, спроведени истражном судији Основног суда у Крагујевцу.

Нелегално држао пиштоље и муницију

Истражном судији Основног суда у Крагујевцу приведен је Мирослав М. (55) из књићанског села Баре, због недозвољеног држања оружја и ометања службеног лица у обављању послова безбедности.

Пре тога је у Барама интервенисала полицијска патрола по пријави да Мирослав М. вређа комшиницу и упућује јој претње, али је он тада вређао и полицајце, одбивши сваку сарадњу са њима. Претресом његове куће пронађена су четири пиштоља без фабричких бројева и више од сто метака за пиштољско и пушчано наоружање, које је држао без одобрења.

ОДЛАЗАК ЛЕГЕНДАРНЕ ПОЛУТКЕ „РАДНИЧКОГ” - АНДРЕЈА СТЕФАНОВИЋ АНДРА (1942 – 2013)

Срцем и душом волео фудбал

Спортски Крагујевац остао је сиромашнији за још једну легенду - фудбалску. Пре десетак дана преминуо је Андреја Стефановић Андра, легендарна десна полутка „Радничког” из генерације која је по први пут играла у Првој лиги ондашње СФРЈ. Андра је био и успешан тренер, први са завршеном Вишом тренерском школом у нашем граду

Почетком прошле недеље кроз град се про-нела вест: „Умро је Андра”. Тихо, после дуге и тешке болести, онако какав је читавог живота без обзира на спортске успехе и био, смирен, скроман, ненаметљив и повучен. Тог 29. јула Крагујевац је остао без још једне аутентичне спортске, фудбалске легенде. Чувена полутка „Радничког” Андреја Стефановић Андра из славне генерације која је по први пут изборила учешће у Првој лиги оне велике, старе Југославије. Од Андре, како су га једноставно сви знали и звали,

- Био је изузетно луцидан играч са великом „фудбалском интелигенцијом” и огромним знањем игре. Његове замисли на терену тешко су схватили и „читали” и његови саиграчи, а камоли противници. Током утакмице увек је налазио иненађујућа, али права решења, сматра Срећковић.

У „Радничком” у којем остаје до 1964. године играо је на свим местима у навали, од десног па до левог крила. Његове игре нису остале незапажене иако је „Раднички” тада играо другу, а у српску лигу. Звали су га и у „Црвену звезду”, преговори су били већ обављени, али се у Андрине планове није уклапала раније до-

АНДРЕЈА СТЕФАНОВИЋ АНДРА - ЧИТАВ ЖИВОТ ПОСВЕТИО ФУДБАЛУ

СА САИГРАЧЕМ ДРАГАНОМ СТАНОЈЕВИЋЕМ (АНДРА ЈЕ ЛЕВО) ПРЕШАО ИЗ „МЛАДОСТИ” У „РАДНИЧКИ”

говорена „Звездина” турнеја. Заједно са саиграчем Звонимиром Бојовићем Лотом прелази 1964. године у „Трепча” из Косовске Митровице за коју ће одиграти 80 утакмица и постићи 18 голова. Нај-

против „Црвенке”. У првој утакмици у Крагујевцу, коју је „Раднички” добио са 3:0, Андра је био јунак меча. Већ у петом минуту био је стрелац првог гола, а коначну победу је „оверио” намесивши трећи погодак чувеној „златној резерви” Пери Миловановићу. Играо је и у реваншу у Црвенки... и „Раднички” је коначно постао прволигаш.

- Тадашња генерација фудбалера буквално је живела за „Раднички”. Њихов мото је био да „гину” за клуб и за град. Отац ми је причао да је играо и болестан и под ињекцијама, толико је волео клуб, сећа се Андрин син Дејан очеве преве-

НА ТРЕНИНГУ У „РАДНИЧКОМ” НА ПОМОЋНОМ-ШЉАКА ТЕРЕНУ

лике љубави за „Раднички” коју је увек истицао.

Из „Радничког” почетком седамдесетих прелази прво у аранђеловачку „Шумадију”, а играчку каријеру завршава у ћупријској „Морави”. По окончаној играчкој започео је успешну тренерску каријеру, трениравши махом крагујевачке тимове. Први је Крагујевчанин који је завршио Вишу тренерску школу, иако, по природи скроман, никада није желео да истиче ту чињеницу. Почетак Андрине тренерске каријере поново је био везан за његов вољени „Раднички” у којем је био помоћни тренер Зорану Ристићу када је крагујевачки клуб 1974. године по други пут заиграо у прволигашком друштву.

Крагујевачки фудбалер Влада Радивојевић Чавка са Андром је прво био саиграч у тиму, а касније му је Стефановић био и тренер приликом поновог уласка „Радничког” у Прву лигу. О Андри као играчу,

КАО ТРЕНЕР „ШУМАДИЈЕ” 1986. ГОДИНЕ

ТРЕНЕРСКУ КАРИЈЕРУ ЗАВРШИО ЈЕ У „СЛАВИЈИ” 1993. ГОДИНЕ

човека који је у славним данима крагујевачких „Црвених” био незаменљиви првотимац, а касније и тренер, и уз чије се играчко и тренерско име везују највећи клубски успеси и пласмани, на комеморацији у Скупштини града надахнуто и са пуно емоција опростили су се саиграчи из „златне генерације Радничког” Влада Вучковић Фазан и Сава Пауновић.

Андреја Стефановић Андра рођен је 1942. године у Цветовцу. Фудбалску каријеру почео је подмлатку „Јединства” из Крагујевца 1957. године, у тиму који касније мења име у „Младост”, и у њему је играо до пролећа 1961. године, када са непуних 19 година прелази у „Раднички” заједно са Драганом Станојевићем и Петром Вукосављевићем, где одмах постаје стандардни првотимац.

Тада је у „Младости” са Андром играо и наш познати фудбалски судија Добривоје Срећковић.

■ Себе је видео само у спорту

- Андра се, што је у то време била реткост, још као петнаестогодишњак потпуно посветио фудбалу. Себе је видео само у том спорту. Наш тадашње економ клуба, чика Душан Живаљевић звани Маја Цоја, умео је да се стално „жали” како му је Андра „поцепао” све лопте, јер је он долазио пре и остајао после тренинга, по читав дан вежбајући шут по којем ће касније бити карактеристичан као играч. Заиста, имао је касније у каријери фино израђен шут преко живог зида са пуно „ефеа” и на тај начин је дао много голова, сећа се Срећковић Андриних играчких почетака, додајући да је он, иако левак, „користио” добро и десну ногу.

ТИМ „РАДНИЧКОГ” ИЗ 1963. ГОДИНЕ (АНДРА СТОЈИ ТРЕЋИ С ЛЕВА)

дражи му је био баш против његовог несуданог клуба када је „Трепча” резултатом 2:1 изабацила „Звезду” из тадашњег Купа „Маршала Тита”.

Завршио је крагујевачки ШУП као сервисер за тв уређаје, али се тиме никада није бавио. Једноставно, фудбал је био његов живот. Са супругом Радмилом, Радом, венчао се 1964. године, а две године касније родио им се син Дејан, такође фудбалер (види антрофиле).

По повратку из „Трепче” 1966. године постаје незаменљиви првотимац „Радничког”.

■ Јунак утакмице у баражу

Играо је у чувеном баражу за улазак у Прву лигу ондашње СФРЈ у полуфиналу са никшићком „Сутјеском” и легендарном финалу

ИГРАО И ПРОТИВ ПЕЛЕОВОГ „САНТОСА”

Испуњене обе војничке жеље

На славне дане из играчке каријере преминулог Андреје Стефановића данас, сем сећања све малобројнијих Крагујевчана који су се дивили његовом играчком умећу, још увек подсећају на писма посвећена његовим фудбалским мајсторствима у спортској штампи. Тада је тако успешна и без мрље спортска каријера била адекватно праћена у ондашњим медијима. Андра Стефановић је у извештајима спортских новинара истицан као један од најбољих, најспремнијих и најпожртвованијих чак и у поразима „Радничког”.

Са својим вољеним „Црвенима” играо је и славне утакмице у тадашњем Средњоевропском купу против „Локомотиве” из Кошица у ондашњој Чехословачкој, а новинари су истицали да је у две утакмице постигао три гола, али и 1969. године на спектаклу у Крагујевцу када је „Раднички” играо нерешено са Пелеовим „Сантосом”.

Новинари и медији су га пратили и 1967. године на одслужењу војног рока, прво у Сомбору, а потом у Краљеву, где је заједно са њим војни рок служио и славни Караси. Специјализовани часопис „Фудбал” имао је рубрику која је пратила живот фудбалера у војсци, па је у једној од њих изашао и разговор са нашим Андром Стефановићем. Тада, те 1967. године Андра „војник у копачкама” имао је само две жеље: да његов „Раднички” не испадне из Друге лиге и да његов шестомесечни син Дејан постане добар фудбалер. Обе су му се испуниле.

Његов повратак у „Раднички” забележио је и тада неприкосновени спортски магазин „Темпо” чланком „Повратак у старо јато” у којем новинар наглашава да навијачи и управа крагујевачког тима очекују највише баш од изванредног фудбалера - Андреје Андре Стефановића. Тако је и било.

ПРВИ ПУТ ПРВОЛИГАШИ – ИГРАЧИ „РАДНИЧКОГ“ 1969. ГОДИНЕ
(АНДРА СТОЈИ ПРВИ С ДЕСНА)

- Он је заиста знао све о фудбалу. Био је комплетан играч, добар стрелац и главом. Сви се слажемо да је као играч могао да је хтео да постигне и много више, сматра Радивојевић, додајући да су га сви у клубу волели и поштовали не само као „фудбалског генијалца“, већ и као изузетно доброг, повученог и скромног човека.

По Радивојевићу, Андреја Стефановић Андра био је и сјајан тренер и фудбалски педагог. То мишљење о Андри као сјајном тренеру, спортском раднику и

ПРВОЛИГАШКИ ТРЕНЕР – ТИМ „РАДНИЧКОГ“ У СЕЗОНИ 1974/75.
ГОДИНЕ – АНДРА СТОЈИ У ГИРЊЕМ РЕДУ ПРВИ С ДЕСНА

АНДРА (ЛЕВО) ИЗ ВРЕМЕНА КАДА
ЈЕ ИГРАО ЗА „ТРЕПЧУ“
ИЗ КОСОВСКЕ МИТРОВИЦЕ

тренеру али, пре свега, као човеку и пријатељу има само речи хвале.

- Андра је срцем и душом волео „Раднички“. Играо је десну полутку у нашем славном нападу са Жабарцем, Пауновићем, Пауновским и „златном резервом“ Пером Миловановићем. Он је био мајстор за корнере и слободне ударце, а његове позиције за „слободњаке“ су биле негде на 18 метара од гола. Не сме се заборавити да је био јунак утакмице у баражу са „Црвенком“ где је дао први и наместо последњи гол, подсећа Чавка Радивојевић.

■ Инсистирао на струци

По њему, Андра је био феноменалан играч.

НАВИЈАЧИ МУ СКИНУЛИ ДРЕС У ЦРВЕНКИ

пре свега васпитачу деле и фудбалери многих генерација из „Радничког“, „Шумадије“, „Арсенала“ и „Славије“, које је годинама тренирао.

Са њима се слаже и фудбалски судија Срећковић.

- Андра је био мيران, тих и повучен, али је држао до себе и није дао да му се мешају у тренерски позив. Као велики фудбалски зналац сматрао је да тим мора да предводи струка, а не кулоари, управе, политичари, политиканти и разни мешетари. Тај став није му ишао на руку у време када се он бавио тренерским послом јер

је на тај начин тешко било опстати у нашим клубовима и онда, али и сада, тврди Срећковић.

Сам Андра Стефановић истицао је да му је најлепши део тренерске каријере био период од 1976. до 1979. године када је био на челу омладинске школе „Радничког“ и као стручњак промовисао читаву генерацију младих и талентованих фудбалера попут: Горана Радивојевића, Фиће, Врцана, Ђере, Кимија, Сирче, Дуце Николића...

Тренерским позивом бавио се и ван Крагујевца тренирајући тимове „Слоге“ из Баточине, „Напретка“ из Кушиљева и „Груже“.

Тренерску каријеру завршио је 1993. године у фудбалском клубу „Славија“. Сахрањен је 31. јула у родном Цветојевцу.

Зоран МИШИЋ

ЛОКАЛИ ПО НАЈБОЉЈИМ СЕНАМА!

Lokali već od
667 evra/m² + PDV

VEĆ OD
667 €/m²
+PDV

•GRATIS•
parking
mesto

SLATKI PAKET ZA USELJENJE
10Kg ČOKOLADE NA POKLON

• SMALLVILLE •
Kragujevac

Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs

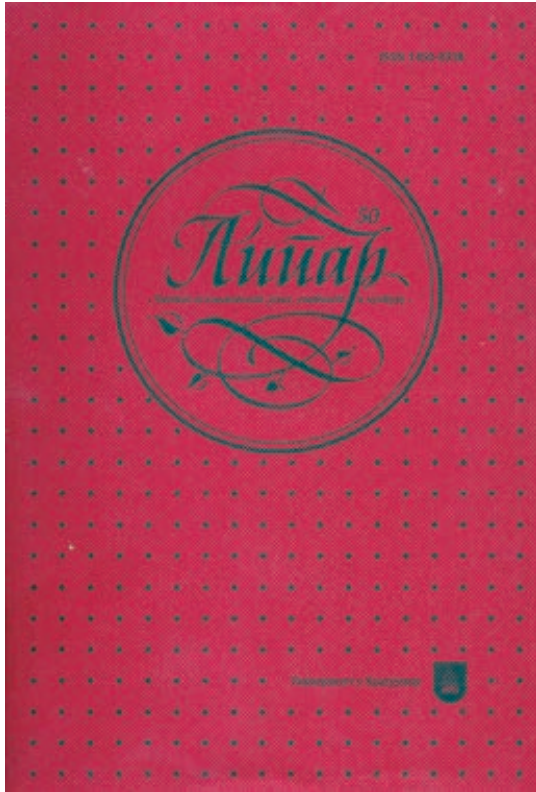
ПЕРИОДИКА

Јубиларни *Липар* и нови *Кораци*

Недавно су из штампе изашли нови бројеви часописа за књижевност, уметност и културу, јубиларни, 50. број „Липара”, који издаје крагујевачки Универзитет и „Корак”, чији је издавач Народна библиотека „Вук Караџић”

Ни високе температуре, ни васколика економска криза нису пореметили издавачке планове и термине крагујевачке периодике из области књижевности, културе и уметности. Ради се пуном паром, па су из штампе недавно изашли јубиларни, 50. број часописа „Липар” и ново издање „Корак” (број 4-6) за 2013. годину.

Часопис за књижевност, језик, уметност и културу „Липар” у свом уводном делу објављује студије Слободана Лазаревића „Форма без формализма”, Предрага Милошевића „Змије и змајеви, 1141 година византијског света, и у води и на земљи”, као и Тамаре Поповић

о фигурама љубави и смрти у поезији Милоша Црњанског, Растка Петровића и Момчила Настасијевића.

У централном делу часописа од чланака издваја се веома занимљива, са новим, модерним погледом на тематику друштвена предиспозиција ликовна жена у

Стеријиним комедијама „Покондирана тиква”, „Зла жена” и „Родољупци” ауторке Невене Нешковић, као и радови Биљане Стикић (о убеницима француског језика и развоју методолошког система), Милене З. Радојковић („Двовидовски глаголи у новијим реченицама српског језика”), усмена предања и фолклорна веровања у циклусу песама „Савин извор” Васка Попе Нине Б. Марковић, такође и сродан текст Бојане С. Тешић о елементима усмене књижевности у драми „Краљевић Марко” Борислава Михајловића, или о архитипским мотивима у приповеткама „Ветар” и „Швабица” Лазе Лазаревића (Татјана С. Јовановић), као и многи други: о деконструкцији релационе естетике, присуству Платоновог „Федра” у Мановој новели „Смрт у Венецији”, или свету трава Станислава Препека.

Као и увек, „Липар” доноси и оригиналне радове на страним

језицима, овога пута на бугарском (Галине Димитрове са пловдивског Универзитета „Пајсије Хиландарски”) али и „Хронике” – приступне свечане беседе поводом доделе почасног доктората Универзитета у Крагујевцу академика Љубомира Симоновића, које су казивали Слободан Лазаревић и сам академик, прослављени песник и драмски писац Симоновић.

Летњи број „Корак” у својој сталној рубрици „Међу јавом и медном” објављује приче Филипа Давида (са којим је објављен и интервју „Исак Башевис Сингер са ових простора” у рубрици „Лицем у лице”), Јелене Ленголд, Душка Домановића, Бошка Томашевића, Дивне Вуксановић, Зорана Спасојевића, као и поезију Слободана Ивановића и Мирјане Јовелић.

Одељак „Екс Атлантида” представља стихове Тање Ступар Трифуновић „Утакмица” а „Меридијани и паралеле” доносе одабране радове из преводне, светске књижевности: Макс Брода, Елиса

Нолтија, Дејвида Стоува, Стенли Кунца...

У „Окулару” у овом броју „Корак” можете прочитати радове Милице Крстић (о фикцији у роману Жозеа Сарамага) и Снежане Милојевић („Трагање за светим гралом читалачког задовољства”), а рубрика „Теразије” доноси приказе Александра Лаковића, Васе Павковића, Тијане Чубрило, Милана Громовића и Николе Оравца актуелних дела домаће и светске књижевности.

З. МИШИЋ

„ПРЕСИНГОВ” КОНКУРС

Награда Ивани Максимовић

Крагујевачка песникиња Ивана Максимовић победница је овогодишњег конкурса „Пресинга”, за необјављену књигу прозе и поезије.

У конкуренцији од преко 220 писаца, у ужем кругу нашло се седам младих књижевника, а једногласном одлуком победила је ова Крагујевчанка, књигом поезије „Изван комуникације”.

Иначе, у жирији су били Јелица Кисо, Берислав Благојевић и Пре-

драг Милојевић Ивана Максимовић дипломирани је филолог (енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду.) Објавила је поему „О тело твори ме” (Матица српска, 2011) и књигу поетских записа „Хроматоскоп” („Јуродива књижара”, 2011).

Пише поезију и кратку прозу. Преводи са енглеског језика. Бави се сликарством и перформансом. Објављује у периодици, у штампаном и електронском облику. Иначе, од недавно ова млада песникиња је и уредница часописа за књижевност „Кораци”.

КОНКУРС ЗА ДРАМСКИ ТЕКСТ

Крагујевачка прича

Књажевско-српски театар расписао је наградни конкурс за драмски текст, а награда „Крагујевачка прича” подразумева новчани износ од 300.000 динара и премијерно извођење у продукцији Књажевско-српског театра у 2014. години.

Циљ конкурса је да укаже на значај који баштина има за идентитет народа и културе.

Право учешћа имају само оригинални, необјављени и неизвођени драмски текстови на тему из материјалне и нематеријалне баштине Крагујевца.

Штампане и непотписане текстове у три примерка, означене шифром (у посебном коверту послати решење шифре), као и ЦД са копијом непотписаног текста у ПДФ формату, треба доставити до 15. септембра 2013. године на адресу: Књажевско-српски театар (са назнаком: Конкурс за награду „Крагујевачка прича” у памћењу и изван памћења”), Даничићева 3, 34000 Крагујевца, Србија.

Резултати конкурса биће објављени на сајту Књажевско-српског театра до 15. новембра.

„ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО” НАГРАЂУЈЕ
Време је за забаву

Од 5. августа у свим књижарама „Вулкан”, као и на сајту www.vulkan.rs, уз један од четири одабрана наслова, добијате на поклон „Фан енд фит” мусли. Наслови на акцији су: „Ђаво носи Праду”, „Ђаво се свети”, „У име љубави” и „Срце од камена”.

Два најбржа читаоца „Крагујевачких” биће и овог петка у прилици да својој библиотеци додају занимљив наслов „Вулкан издаваштва”. Потребно је да у петак, 9. августа, позовете 034 333 116, после 10 часова и добићете роман „Срце од камена”, Кортни Саливан. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Вулкан”, која се налази у Тржном центру „Плаза”.

Филаделфија, Њујорк, Бостон, Париз. Од двадесетих година прошлог века, па до данашњих дана, кроз неодољиве портрете четири брака, пратимо причу о дијамантима и о начину на који су ови светлуцави каменчићи постали симбол наших најдубљих надања и вечне љубави – у добру и у злу.

Прича се дешава у годинама после Другог светског рата. Мери Франсес Герети ради у маркетиншкој агенцији као копирајтер и мора да убеди свет у две ствари: да брак обавезно подразумева дијамантски прстен на руци сваке жене и да је она подједнако добра у свом послу као и било који мушкарац. Једне ноћи, у тренутку инспирације, Мери Франсес ће записати речи које ће остварити оба њена циља.

„Срце од камена” прича је о љубави, браку, посвећености и издаји – оштра, страствена и предивна, као и драгоцени камен који представља све оно о чему сањамо. И, заиста, шта дијамантима даје њихову снажну и неприкосновену лепоту? Није ни битно да ли потичу од мртве звезде или из живота планктона, јер ти каменчићи из земље нису ништа друго до празни кавези за наше снове – бели папири на које се променљиве жеље нашег срца могу исписати.

„ЛАГУНА” НАГРАЂУЈЕ

Водич за оптимизам

Сами себи смо, парадоксално, највећи непријатељи. Колико често се запитамо „не знам да ли ћу то моћи”, „чему све то” или „има ли то уопште ефекта”? Многи наши проблеми проистичу из недостатка вере у себе. Оно што желимо углавном нас спутава, уместо да нас подстиче.

Људи често живе живот „као по казни”, јер се кају због оног што су урадили и не могу себи то да опросте. Али то је само пречица за депресију и отуђење.

Два читаоца „Крагујевачких”, добиће књигу „Моћ жеље - водич за животни оптимизам” Зорице Карановић, а потребно је да у петак, 9. августа, позовете 333 116, после 11 часова ујутру. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Делфи” у пешачкој зони.

Овај водич за животни оптимизам ће вам ослободити ум, прочистити чула и удахнути животну енергију коју раније нисте осетили или нисте знали да је имате у себи. Лепота живота је у нама, а не у стварима и појавама које нас окружују. Наши циљеви у животу су заправо наше жеље.

Кад оствари жељу, човек осети задовољство, а уколико је та жеља изузетно важна, онда њено остварење води ка достизању среће. Срећни и задовољни људи су увек успешни јер се не такмиче са другима, него живе у складу са својим вредностима и жељама.

Др Зорица Карановић у својој најновијој књизи „Моћ жеље” представља низ стручних савета, сугестија и примера из свакодневног живота који ће вам помоћи да побољшате живот и помиристе се са собом јер само тако можете да се помиристе и са светом који вас окружује.

КНЕЗ ПАВЛЕ КАРАЂОРЂЕВИЋ (1893 – 1970)

Није размишљао о себи као жртви

Пише: Александар Милојевић

Постоје наводи како је Хитлер предлагао Сталину да заједно нападну Велику Британију, али није било реакције друге стране, односно није дошло до разговора јер су обострани услови за разговоре били неприхватљиви. То помало личи као да је вођа Рајха онда само тражио повод да крене на другу страну, и то управо по предвиђеном плану, са нападом на СССР. По ондашњим проценама Хитлер је већ имао спремних од 220 до 240 дивизија. Међутим, за овај план сметало му је да у Солуну остану Енглези. Зато је морао то најпре да реши.

Ни Краљевина Југославија му није била поуздана нити одана, јер је већ имала пакт о пријатељству са Мађарском и Бугарском. Знајући планове, кнез Павле, иначе веома подозрив према Мусолинију, са пуно његових неуспеха до сада и једино где није покушао са ратом била је Југославија, те је своју стратегију заснивао на добијању у времену.

Са друге стране, у нашој земљи постали су гласни противници споразума Цветковић - Мачек, пре свих Демократска странка, као и СПЦ на челу са патријархом Гаврилом Дожићем, који је то назвао "држава у држави", и по коме би споразум требало да измири Србе, Хрвате и Словенце на правичној основи. Уосталом, кнез Павле се изговарао како се закleo "да ће Југославију као управљач намесник сачувати до пунолетства младог краља".

Кнез Павле, човек племићког соја, био је добро изабрана личност за оно време, знао је да држи реч, али и да се достојанствено бори. Не би ни мало чудило да зна, ако би заиста и постојало, да се он у неким тренуцима јако колебао, па чак и помишљао да поднесе оставку: Нашао се на веома одговорном месту у не тако давно створеној земљи од јако завађених племена у предратном и веома кризном времену, а појавом нове снажне силе која је почела да

чу, сви чланови гласали су за потписивање Тројног пакта, али под условом да се добију специјални уступци – изостављање војних клаузула. Кнез Павле је одлучио да озваничење приступа одговори што је више могуће.

Већ 16. марта стигла је вест да Немачка са 200 дивизија припрема напад на СССР, који треба да почне крајем маја. Међутим, ми наше међусобне односе са силама осовине морамо сами да решавамо.

Министар иностраних послова Цинцар Марковић је на састанку Крунског савета 20. марта 1941. године упознао Савет о тајним клаузулама у вези са потписивањем Тројног споразума.

Кнез Павле је успео да од Хитлера добије клаузулу, једину за неку балканску земљу, да нема пролаза немачких трупа ни опреме преко територије Југославије.

У Бечу је 25. марта потписано приступање Југославије Тројном пакту од стране Цинцар Марковића и Драгише Цветковића. "Нема обзира преко којих не би требало прећи за спас своје земље", рекао је после тога кнез Павле. Затим је још додао: "Схватам колико вам је тешко било..., ни мени није било ништа лакше, али ја имам савест и не могу да водим свој народ у рат када унапред знам да би то нама донело сигуран пораз". Био је потпуно свестан свог жртвовања.

Кнез Павле у изгнанству

Против потписивања пакта били су многи у земљи, па и СПЦ. Тај отпор је био више из необавештености јавности, али и снажне спољне пропаганде. Опште стање у земљи нагло се погоршавало до усјања.

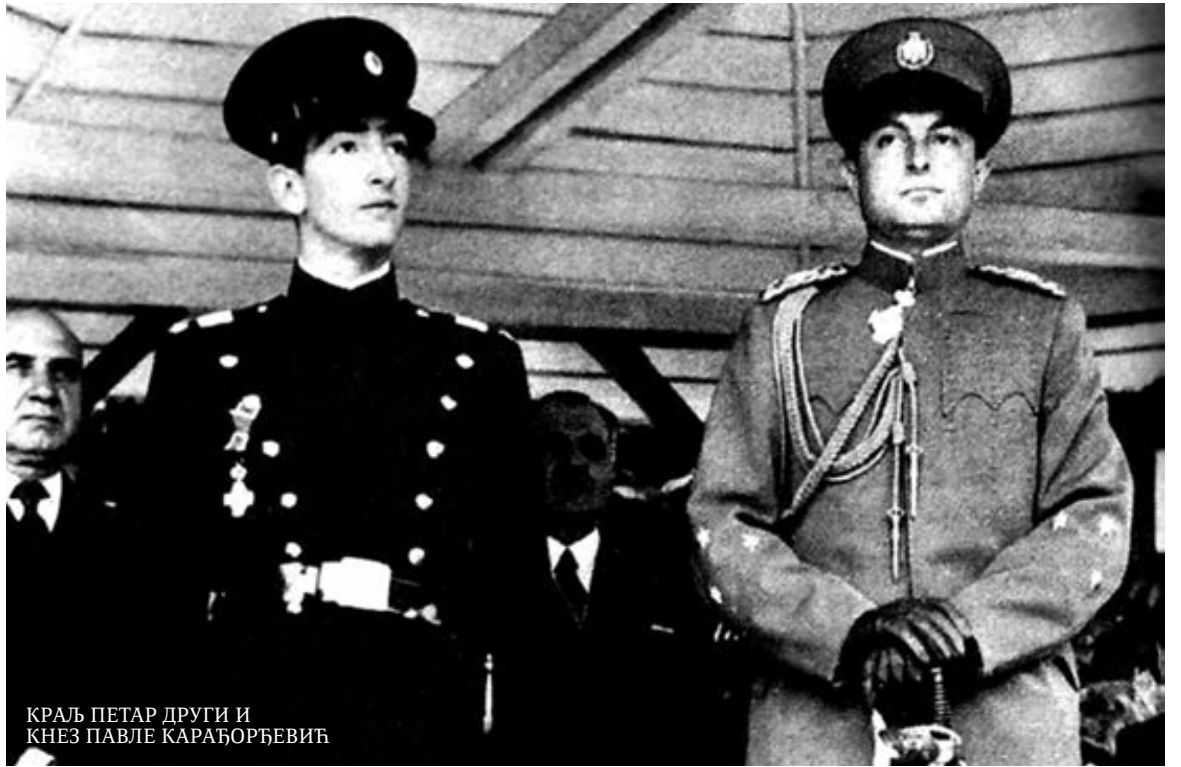
Другог дана од потписивања приступања Југославије Тројном пакту, 27. марта, извршен је државни пуч под вођством генерала Симовића. Кнез Павле је по потписивању пакта кренуо на Брдо код Крања у Словенију да се одмори. Још у току пута враћен је преко Загреба, где се сreo са Мачеком, и потом је наставио пут за Београд где је у Војном министарству био принуђен да потпише своју оставку.

Тако је кнез Павле на положају намесника остао од 11. октобра 1934. до 27. марта 1941. године, када је после пуча своју дужност предао младом, тада на брзину проглашеном пунолетним, краљу Петру другом Карађорђевићу.

После тога кнез Павле је стигао у Бели двор, где се налазила цела његова породица и где га је чекао и до јуче малолетни краљ Петар. Имали су веома мало времена да се спреме и спакују и у 11 сати цела породица је стала испред улаза, где им је пришао млади краљ Петар да се поздрави, на крају загрлио стрица и пољубио, држећи га дуго у загрљају, и тако се опростио пре њиховог одласка у изгнанство.

У ноћи док је специјални воз кнеза Павла и његову породицу одвозио у Грчку, енглески радио је јављао да су они побегли у Немачку.

"Из Атине Британци су одлуком енглеске владе свог политичког заштитника кнеза Павла Карађорђевића и његову породицу преко Каира пребацили у изгнанство, најпре у Судан, одакле су наставили возом до Најробија у Кенији. Коначно, 28. априла, баш на рођендан кнеза Павла, стигли су у Осериан, кућу на обали језера Наиваша".

КРАЉ ПЕТАР ДРУГИ И КНЕЗ ПАВЛЕ КАРАЂОРЂЕВИЋ

ПОЛИТИКА ОД 28. МАРТА 1941. ГОДИНЕ

Како у кући месецима нико није живео, сва је била мрачна и прљава, вода нечиста, околу дивље растиње, а поред џунгле, налазило се језеро пуно нилских коња. Права мора!

"Мислим да могу сасвим искрено да кажем да је мало било шефова држава који су провели тежи период на дужности, или су морали да понесу већи терет од мене у периоду од октобра 1934. до марта 1941. године", речи су исповести кнеза Павла.

Њему, "принцу квислингу", акцијама супруге Олге преко њене сестре Марине, супруге пок. војводе од Кента, у лето 1943. године од стране Черчила "једва је одобрено" пресељење у Јужну Африку. Кенију су напустили 11. јуна 1943. године.

Кнез Павле је тек крајем 1947. године добио могућност да се пресели у Европу, најпре је дошао у Швајцарску, а касније је прешао у Француску. Потом је, први пут после рата, 1952. године био у Лондону на сахрану свог пријатеља краља Џорџа шестог, а касније је имао и друге посете и обновио своја стара пријатељства. Тако је кнез намесник Павле после скоро шест и по година на челу своје државе протеран, а онда је од друге државе прогнан и са својом породицом још дуго провео у егзилу.

Државник највишег ранга

Међутим, породицу кнеза Павла погодила је још једна велика несрећа, када је 12. априла 1954. године у саобраћајној несрећи близу Лондона погинуо њихов млади син

Никола. Од овог ужасног и трагичног догађаја кнежева породица се никада није опоравила.

Павле је упорно одбијао да пише о себи. Чак је и друге од тога одвртао. Било му је вољом природе предодређено да се бави нечим лепим, а од почетка живота био је веома успешан и остао запажен по ономе што је урадио.

Непредвидивом игром судбине био је принуђен да преузме вођење своје земље у најтежем тренутку њене историје, октобра 1934. године. Своју највишу јавну функцију обављао је часно и достојанствено, све до жртвујући себе, све до 27. марта 1941. године, трпећи велику неправду много година после тога. Он је био државник највишег ранга и, с обзиром на време које је прошло, његови суграђани су дужни да од својих стручних људи затраже да достојно обраде сву до сада доступну грађу и кнеза Павла поставе на одговарајуће место у историји, оно које му припада.

Кнез Павле је преминуо 14. септембра 1976. године у америчкој болници у Неију крај Париза у Француској.

Поништавањем указа од 8. марта 1947. године са потписом Ивана Рибара, којим се свим члановима породице Карађорђевића одузимају грађанска права и на основу тога конфискује сва имовина, и одлуком о извршеној њиховој рехабилитацији са потписом последњег председника Југославије, после успешно спроведене правне процедуре са иностраним земљама, његови посмртни остаци пребачени су у Србију, где су 4. октобра 2012. године похрањени у крипти цркве Светог Ђорђа на Опленцу.

Аутор је добро запамтио како су се догађаји одвијали после убиства краља Александра и преживео оно претешко стање страховите неизвесности које је владало после тога код нас, као и у окружењу, док је кнез Павле као намесник био на челу Краљевине Југославије и остао сведок силних промена које су се одиграле као последица свега тога. Искрено му је жеља да овим подстанке наше стручњаци и одговорне појединце на много озбиљније разматрање питања око рехабилитације и верификације и других наших угледних личности, које може да користи код нашег што бржег општег измирења, јер смо још увек у свађи сами са собом, а то у овом тренутку, док се још интензивно трага за изгубљеном истином као темељом, са још преосталом сићушном надом оправдано, прижељкује наша боља заједничка будућност.

Крај

КНЕЗ ПАВЛЕ СА ПОРОДИЦОМ

гута земље Европе, без правих јачих пријатеља, где су му једино порекло и нагон за одржање били подршка, па чак, после свега, није ни имао времена да размишља о себи као жртви.

Говорило се у народу већ крајем 1940. године да и Југославија треба да приступи Тројном пакту. Са друге стране, почетком 1941. године Черчил је од кнеза Павла тражио стварање заједничког "Балканског фронта", што је веома узнемирило кнеза Павла. То значи да "Черчил од Југославије тражи да изврши самоубиство". Време је брзо измицало.

Приступање Југославије Тројном пакту

На седници Крунског савета од 6. марта 1941. године, с обзиром да се Југославија нашла у потпуном обр-

ПОСМРТНИ ОСТАЦИ КНЕЗА ПАВЛА, СУПУРГЕ ОЛГЕ И СИНА НИКОЛЕ 4. ОКТОБРА 2012. САХРАЊЕНИ СУ У ЦРКВИ НА ОПЛЕНЦУ

САТИРА

Сачуваћемо целу Србију, ма колика она била!

Зоран Т. ПОПОВИЋ

Карикаштура Горан МИЛЕНКОВИЋ

Реконструкција

На састанку шефова странака које чине владајућу коалицију, један од присутних је предложио како да се реши проблем реконструкције владе:

- Знам да ће вам мој предлог изгледати необично, али молим вас да ме саслушате пажљиво и до краја – направио је увод, унапред свестан да његове речи могу наићи на отпор код осталих партнера.

Преговори о влади су трајали веома дуго, са све мање изгледа да се заврше договором. Највише је запело око премијера, јер су за то најмоћније место у држави биле заинтересоване све странке које су преговарале о влади.

Лидера, који је најавио необичан предлог, остали су погледали са нескривеним чуђењем.

- Дакле, имам предлог кога да бирамо за премијера.

- Хајде да чујемо, можда човек умре, док нам ти саопштиш ко је он - пожуривао га је и шеф најмање странке.

- Неће, не брините. То му се сигурно неће догодити - самоуверено је то изрекао предлагач. - Елем, овај кога предлажем је већ био на свим најважнијим функцијама у земљи - и државним и партијским. Углавном се добро показао. Човек има преко потребни ауторитет. Дакле, ни искуство му не мањка.

Оно што политика избаци на површину, то не може ни септичка јама!

Екрем МАЦИЋ

Сви га познају и има већи углед од свих нас. Њега подржавају људи у свим странкама. Нарочито је добро познат у иностранству и цене га и на истоку и на западу. Њему обезбеђење, вила, возила и плата неће требати.

- Који би то жив човек радио за цаба?! - прекида га председник највеће партије.

- Стрпљење, молим! Њега нико не би могао да корумпира, јер му ништа не треба. Бољег од њега, време је показало, немамо. Има, додуше, само једну ману!

- А која је то мана? - сви су постали нестрпљиви.

- Умро је пре тридесет година. Био је председник државе, а сви који су били после њега на највишим функцијама имали су учинак, као да нису били живи. То што је мртав, није ништа у поређењу са свиме другим што му иде у прилог. Живи његов дух! Он једини може да нас дигне из мртвих, да живнемо, бре!

Александар ЧОТРИЋ

У нашој влади цвета љубав. Изгледа да ће ове године бити геј параде!

Зоран Т. ПОПОВИЋ

ВИЦОТЕКА**Музичко**

Донео Перица ђачку књижицу и у њој све јединице, осим музичког.

Гледа отац оцене, па му завали шамар.

- Барабо једна, имаш све кечеве и ти још певаш.

Валуте

Пита учитељица ђаке које светске валуте знају. Први се јави Мирко:

- Ја знам за долар, учитељице!

- Браво, Марко, то је валута САД – похвали га учитељица. Затим се јави Марица:

- Фунта је енглеска валута! Учителица и њу похвали, а онда се јави Перица.

- Ја сам чуо за валуту која се зове – пута.

- Црни Перице, откуд ти то - зграну се учителица.

- Учителице, дошла моја мајка кући са новом бундом, а тата је пита колико је дала за њу, а она каже: „Пет пута“.

Јефта

Иде човек улицом и види продавницу с натписом „Јефтине боје“. Он уђе и пита продавца:

- Пошто је ова кутија?

- Сто евра - каже продавац.

- А ова друга?

- Сто педесет евра!

- Колико кошта ова кутија боје?

- Она ти је двеста евра!

- Па, побогу, човече, на радњи пише „Јефтине боје“.

- Јесте, ја сам Јефта.

- Јесте, ја сам Јефта.

Птице

Улази плавуша у пољопривредну апотеку и пита:

- Молим вас, имате ли семе за птице?

- А колико птица имате – пита је апотекар.

- Лош немам ни једну, али хоћу да посадим неколико.

Слон

Одвела учитељица децу у зоолошки врт. Пролазе поред слона, а један исукао ону ствар, што није сурла, од метра дужине. Радознали Перица обраћа се учителици:

- Кажите нам шта је оно слону?

- Ма, није то ништа - одговори учителица.

Перица се обрати најближем другару:

- Јесам ли ти рекао да је она курва, њој ни метар није ништа.

Тито и Цига

Објашњава Тито циги како треба и може да буде оптимиста:

- Ево, ја легнем са вером, а устанем с надом да ће све бити добро.

На то ће цига:

- Јеботе, а ко онда спава с Јованком?

Црнац

Дошао Муја код доктора и жали му се:

- Болан, моја Фата уопште не ужива док имамо секс!

- Мујо, пробај да направиш мало добре атмосфере. На пример, позови црнца и дај му лезу да маше док се ви сексате.

Нађе Муја црнца, да му лезу, овај маше, он се попео на Фату, али она опет мртва 'ладна. Онда се окрене црнци и каже му:

- Ајде, болан, ти узјаши Фату, а дај мени ту лезу.

Замене они улоге, Фата полуде од страсти, цичи, вршти... На то ће Мујо:

- Шупак један, видиш како се маше!

Горан Миленковић

Мали огласи

МАТЕМАТИКА, механика, физика – сви узрасти. Поправни (август). Студенти свих виших и високих школа и факултета (септембар). Тел: 034-360-202, 063-77-11-002, Арсић.

ИЗДАЈЕМ намештен, трособан стан, за три студента, студенткиње. Телефон: 065 65 86 949.

ИЗДАЈЕМ ненамештен стан, 33 квадрата, цг, у Ул. Православа Стојановића, насеље Стара ко-

лонија (код Плазе). Тел: 394-519, 063-1619603.

ПОТРЕБНА жена за помоћ у кући и гледање старог лица. Стан и храна обезбеђени. Плата по договору. Тел: 576-386. Звати после 20 сати.

У ПРИВАТНОЈ резиденцији, власник продаје власнику, без агенције, трособан, комфоран, некоришћен стан, од 80 квадрата у центру Крагујевца. Тел: 338-219, 064-3081175.

Дана 13. августа 2013. године навршава се двадесет једна година од како нам недостаје наш вољени

Грбовић Сретен

Време пролази, али Ти остајеш у нашим мислима, срцима и душама.

Твоји: Слободанка,
Зоран са породицом и Биљана

У суботу, 10. августа, у 10,15 сати на Палилулском гробљу даваћемо годишњи помен нашој драгој и вољеној

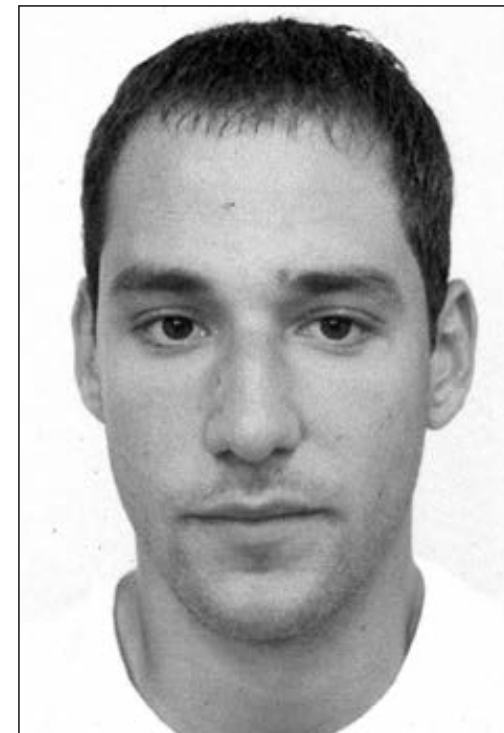

Вери Томљановић

1939 – 2012.

Увек ћемо те се сећати са љубављу, поносом и поштовањем.

Син Саша са породицом

**Вељко
Макојевић**

Вељко, нека те десетог августа прате сјај свећа и наше молитве...
заувек у нашим срцима.

Твоји: Јована, Никола, Маја
и Марко Макојевић

Са великим болом и тугом обавештавамо родбину и пријатеље да је наш вољени

Рајко Петровић

1944 – 2013.

испустио своју добру и племениту душу дана 31. јула 2013. године у својој 69-ој години живота.

Сахрана драгог нам покојника одржана је у суботу, 3. августа 2013. године, на Бозман гробљу.

Ожалошћени: његови најмилији

Дана 10. августа 2013. године навршава се шест месеци од смрти нашег драгог

**Радована
Несторовића**

1932 – 2013.

Помен ће се одржати у 13 сати на Грошничком гробљу.

Позивамо родбину и пријатеље да присуствују овом тужном помену.

Ожалошћена породица Несторовић

Прошло је четрдесет дана од када није са нама наш колега

**Милутин
Ђевић**

Остаје у сећању његових
„Крагујевачких“

СКАНДИНАВКА

192	НАЗИВ УМЕТНИЧКОГ ДЕЛА СА СЛИКЕ	БУГАРСКИ КОМПОЗИТОР ГЕОРГИ	ПРЕВРЕМЕН	ДРАГО КАМЕЊЕ (ТУР.)	АУТОР ДЕЛА СА СЛИКЕ	ТЕМПО	КИТОВИ УБИЦЕ	ЛИКОВНИ УМЕТНИЦИ
ПОМЕН ПОКОЛНИКУ								
СТАРИ ЛАТИНСКИ ПРЕВОД ПИБЛИЈЕ					РУДНИК ЛИГНИТА		ДЕО ВОДОВИНЕ	
БИВШИ ЗВЕЗДИНИ ТРЕНЕР ЧЕДОМИР								
АКАДЕМИЈА НАУКА		ЧЕШКО МУШ. ИМЕ						
НАГОРЕ		НАРОДНО МУШКО ИМЕ					АЛТ	ПТИЦА ГРАС-ЛЈИВНИЦА
АКАДЕМИЈА ЗА СЦЕНСКУ УМЕТНОСТ (СКР.)			ПРЕМОР ЗАМОР					
ИСТОЧНАЧКА ПОСЛАСТИЦА			СТАВЊИ У КАЛУП		РУДАРСКИ ИНСТИТУТ	ОБЛАСНИ СЕ		
ЈЕЗИК У СУДАНУ И КОНГУ								ВРЛО ОКРУТНО
6. СЛОВО АЗБУКЕ		ГРАД У БРАЗИЛУ, НА АМАЗОНУ						
РУСКИ СЛИКАР МИХАИЛ ИВАНОВИЧ		ВАРАЊИЦЕ						ВОЛТ
	АФРИЧКА РЕКА							ИМЕ АМЕРИЧКОГ МУЗИЧАРА БРАУНА
	СТАРЕШИ НА СЕЛА (ТУР.)							
АРАЊЕ-ЛОВАЦ		ИМЕ ГЛУМЦА ОТУЛА						
НАРОДНО МУШКО ИМЕ		НУКЛЕАРНА АВИОНСКА БОМ (СКР.)						
ПРИНОР ЗА РАД					СЕКРЕТАР ЗА САОБР. И ПУТЕВЕ			
НАГУРАНО НА СИЛУ					ЛУГ			

ОСМОСМЕРКА

У лику осмосмерке се налазе појмови везани за фудбал. Када их све пронађете, преостала слова дају коначно решење осмосмерке.

К	А	Р	И	О	К	Е	А	К	Ч	Е	Р	П	И	Х	З
Т	У	Е	П	А	Р	Е	Т	О	И	З	И	Ф	Н	И	В
И	Т	П	О	Т	Е	З	Л	Л	О	П	Т	А	У	М	И
К	О	Л	И	Н	А	Е	Г	И	Н	Е	М	У	Р	Н	Ж
Е	Г	Х	У	М	А	Н	И	Т	А	Р	Н	И	Р	А	Д
Т	О	Т	Р	О	П	И	Д	Л	Ц	Е	Ф	Д	Л	Л	У
С	Л	А	Н	А	Р	Т	С	Е	Њ	А	Р	И	Б	О	Ц
О	С	Ђ	П	И	Г	Л	Н	К	М	Л	А	К	Н	Р	И
Н	А	И	А	З	А	Т	С	А	К	С	Т	Е	Л	Т	А
Д	К	В	Ш	Н	А	Ђ	И	Р	А	Б	О	Р	Г	Н	А
Е	У	А	Е	Р	И	С	У	С	Р	Е	Т	П	А	О	К
Р	Њ	С	У	Д	И	Ј	С	К	А	Т	Р	О	Ј	К	А
П	Р	А	И	П	Р	Е	М	И	Ј	Е	Р	Л	И	Г	А
А	М	В	Е	М	Б	Л	И	П	П	С	Е	З	О	Н	А

Р	К	Е	М	Е	С	И	Ц
Е	А	Р	И	О	С	П	И
Г	М	Д	И	К	Е	О	Ј
Л	Е	Ј	И	Л	Е	Д	А
Е	Р	П	Е	Н	О	А	М
Д	Е	Б	И	Т	А	Н	Т

- АРСЕНАЛ
- ЛОПТА
- СУДИЈСКА ТРОЈКА
- АТЛЕТСКА СТАЗА
- МАЈИЦА
- СУСРЕТ
- АУТОГОЛ
- МЕСИ
- ТАНДЕМ
- БИРАЊЕ СТРАНА
- ЊУКАСЛ
- ТИКЕТ
- ВЕМБЛИ
- ОЛИМПИК
- ФИНТА
- ВИДИЋ
- ПАОК
- ФИЗИОТЕРАПЕУТ
- ГРОБАРИ
- ПЕЛЕ
- ХИМНА
- ДЕБИТАНТ
- ПИКСИ
- ХУМАНИТАРНИ РАД
- ДЕЛИЈЕ
- ПОРТО
- ЦЕНТАР
- ДОПИНГ-КОНТРОЛА
- ПОТЕЗ
- ДРЕС
- ПРЕДНОСТ
- ЕКИПА
- ПРЕКИД
- ЗЕНИТ
- ПРЕМИЈЕР ЛИГА
- ЗВИЖДУЦИ
- ПРЕЧКА
- КАМЕРЕ
- РЕАЛ
- КАРИОКЕ
- РУМЕНИГЕ
- КОЛИНА
- РУНИ
- КРИЛО
- САВИЋ
- ЛЕКАРСКИ ПРЕГЛЕД
- СЕЗОНА

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: ●●●○

			4		8		
	7		9	2	4		
				3			9
3	6	2		7		5	4
		9				7	6
							8
		4	5				1
		5		1	8		
		3				9	

НИВО ТЕЖИНЕ: ●●●●●

	2		9	8		3		
1				5				
				6			9	1
2								4
7				3	8			
	8					5		7
	1			9		2		
	5							
					7		6	9

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: осм, ни, авр, зик, идо, соб, матрикс, о, бромат, дриблања, моћ, емир, ат, стаза, галантан, атава, ри, токе, зец, иританси.
СУДОКУ: а) 531-984-672, 874-625-913, 962-371-548, 347-856-291, 629-143-785, 158-792-364, 793-518-426, 285-469-137, 416-237-859.
 б) 367-541-892, 841-296-375, 295-873-461, 189-432-657, 736-915-248, 452-768-913, 623-154-789, 578-629-134, 914-387-526.
КОМБИНОВАНА УКРШТЕНИЦА: африкати, апис, ноам, ваљаност, тр, аренјус, р, ималин, чф, теа, салонит, ез, он, ети, гро план, к, мишел, ри, сара, и, аматерство, тома, растрали, ири, подбрадак, зулу, поранити, ажа, заронити, маневристати, с, ного, н, исак, оа, анорак, еко, псалам, нот, ик, сибирац, модро, алези, апачи, м, даца, оредина, и, етикетирати, тодоровић, саз, ишарати, истра.

РУКОМЕТ

Милица за титулу

КАКО би свој тим сигурно довели до нивоа шампионског, руководећи људи Женског рукометног клуба Раднички обезбедили су још једно атрактивно појачање. Реч је о веома искусној, 40-годишњој Милици Даниловић Тодосић, бившој репрезентативки наше земље и Немачке.

Иако има 22 професионалне сезоне иза себе, проведене у клубовима попут

Лицелиндена, Лајпцига, Књаз Милоша и Сагунта, и пре две године се опростила од активног играња, примамљива понуда и шампионске амбиције Крагујевчанки нису је оставили равнодушном. Одлучила је да се реактивира и помогне "црвенима" да у следећој сезони стигну до намераченог, историјског, првог шампионског звања.

Милица тренутно вежба по посебном програму, а екипи ће се придружити по њеном повратку са Копаоника. Тада следе и бројне контролне тренинг утакмице. У плану су дуели са скопским Металургом, Клужом, Будућношћу, екипом Крима...

В. У. К.

ФУТСАЛ

Студенти сад на Златибору

НА други део припрема за предстојећу сезону, екипа Економца отпутовала је у понедељак на Златибор. Тренеру Ивану Божовићу на располагању је 19 играча, који ће, по речима председника клуба Верољуба Дугалића, проћи најважнији део припрема, па су из тих разлога обезбеђени максимални услови за тренинге.

Интересантно је да је овим припрема, прикључен и један број младих и перспективних играча, међу којима су Милош Симић, Данило Костић, Нинслав Алексић, Никола Танасковић, Немања Момчиловић и Милош Стојковић.

Још један Бразилац

РЕДОВЕ Економца у наредној сезони појачаће још један Бразилац. Реч је о младом Ивану Данијелу Лири Кореи, који ће 24. августа напуни 19 година.

Наступао је у свим узрасним селекцијама своје земље од 13 до 17 година, а са државним тимом, као капитен, освојио је бразилско првенство и био најбољи стрелац.

Играо је у многим тимовима малог фудбала, од којих су најпознатији Санта Круз и Наутико.

С. М. С.

СТРЕЉАШТВО

Стева двоструко други у Србији

НАЈБОЉИ крагујевачки стрелац Стеван Плетикосић освојио је две сребрне медаље на првенству Србије, прошле недеље у Новом Саду. Такође, својим резултатима допринео је да "Чика Мата" узме и две вицешампионске титуле у експонентној конкуренцији.

Првог дана такмичења Плетикосић је у дисциплини МК пушка 60 метака лежећи упуцао 623,3 круга у квалификацијама, док је у финалној серији био за "само" 0,1 круг - 204,8, слабији од шампиона Немање Миросављева. Други крагујевачки представник у овој дисциплини, Милутин Стефановић, заузео је десето место. Ипак, његов скор, као и учинак младог Милоша Ивановића, помогао је да екипи "Чика Мате" припадне друго место.

У надметању МК пушка трострост, остварени су слични резултати. Плетикосић је опет био други, као и тим "Чика Мате", док је четвртопласираном Стефановићу замало измакла медаља.

С. М. С.

ЕКСТРЕМНИ СПОРТ

Успешан викенд

ПРЕПУН разноврсних такмичења у екстремним спортовима, у којима су учествовали чланови крагујевачког клуба, био је претходни викенд.

На завршетку сезоне у висинским скоковима, а такмичење је одржано у Ариљу, освојене су две медаље. На друго место победничког постоља попео се Марко Павловић, а степеницу ниже заслужио је Младен Цветковић.

Такође, кадет Душан Костовић се ове недеље огледао се у пливачком маратону. На деоници од Чачка до Овчар Бање био је трећи у својој конкуренцији.

И на крају, на Првенству Србије у олимпијском триатлону у конкуренцији јуниора, Петар Петковић забележио је одлично, четврто место, али ипак остао без одличја.

М. М.

БИЦИКЛИЗАМ

Ђурђић 13. у Хрватској

НА трци у месту Свети Мартин на Мури у Хрватској, ранга Ц 2, маунтин бајкер Радничког Бојан Ђурђић остварио је пласман на 13. место.

Велика врућина утицала је на његово издање, посебно у прва два круга, када је већ имао озбиљан заостатак за водећим и био на 21. позицији.

В. У. К.

ОДБОЈКА

РАДНИЧКИ КРЕДИ БАНКА

Кренуле припреме...

ТРЕНЕР крагујевачког суперлигаша Дејан Матић почео је са поготом првог тима припреме за наредну сезону у шампионату Србије, који почиње 18. октобра.

Првих месец дана радиће се у Крагујевцу на базичним припремама, а касније највероватније следи одлазак ван града. У зависности од продужења сарадње са досадашњим генералним спонзором, Креди банком, отићи ће се у Словенију, у противном биће то нека друга дестинација, или следи останак у граду.

...Уз оставку директора

ПОСЛЕ пет година рада на месту директора Одбојкашког клуба Раднички Креди банка, Миодраг Загорац је у петак обавестио клуб да подноси неопозивну оставку.

Још 15. априла дао сам предлог Управном одбору, чији сам члан, о свом разрешењу. Како се од тада није расправљало о томе, 2. августа сам обавестио клуб да више нисам у могућности да обављам тај посао из разлога личне природе.

О чланству у Управном одбору одлучиваће Скупштина клуба, коју по процедури треба да закаже председник, а дотле сам његов члан. За касније, видећемо. Процедuru треба испоштовати - каже сада већ бивши директор.

Загорац је ову функцију обављао од 2008. године, уместо Дејана Брђовића, који је тада напустио Раднички.

М. М.

Злато за Гибета

СРПСКА јуниорска репрезентација, у чијем је саставу средњи блокер Радничког Креди банке Александар Благојевић, освојила је златну медаљу на Првенству Балкана у Кладову. Наш тим је у финалу био бољи од Турске у тај бреку, по сетовима 23:25, 25:21, 25:23, 19:25, 16:14.

М. М.

Интересантно је да су се ове две селекције среле у предтакмичењу и да је боља била Турска, такође резултатом 3:2. "Орлови" су, иначе, до финала савладали Босну и Херцеговину са 3:2, Македонију 3:0 и у полуфиналу Румунију, такође са 3:0.

Ово је шесто злато српске репрезентације на шампионатима Балкана.

М. М.

АТЛЕТИКА

РАДНИЧКИ ПРВАК СРБИЈЕ

Историјска рецка

ОНО што ниједном клубу ван Београда до сада није пошло за руком, јесте атлетичарима Радничког. Минуте суботе, на стадиону Војне академије у Београду, "ишамарали" су конкуренцију и постали - екипни шампиони Србије. Крагујевчани су освојили 9.965 бодова, другопласирани београдски Партизан имао је 9.648, а треће место припало је такође престоничком тиму, ОАК-у, са 8.258 бодова. Наступали су још Црвена звезда и Нови Београд, те зрењанински Банат и Пролетер.

Један од највећих успеха у клубској и историји крагујевачке атлетике, који ће омогућити да се Раднички у наредној сезони надмеће у Купу европских шампиона, остварен је уз минимална појачања, у свега три дисциплине. Двојица од њих, Никола Првуловић у бацању копља и Милош Ра-

овић на 400 метара заузели су друго места у својим дисциплинама, док је треће припало бацачу кугле Луки Рујевићу. Укупан збир њихових бодова био је драгоцен за победу - 2.861.

Ипак, у овом успеху предњачили су Крагујевчани. Милош Савић на 100, Александар Миленковић на 110 препоне и Дарко Живановић на 3.000 метара, попут свог тима, дошли су до највише степенице победничког постоља, баш као и висаш Јован Вукичевић, те штафета 4x100 метара, која је трчала у саставу Александар Стојановић, Милош Савић, Александар Миленковић и Лазар Анић, који је до-

дове свом клубу, освајањем другог места, донео и из скока удаљ. За

И Данчетовићева уз шампионе

ПРАВО из Аустралије, на терене Војне академије стигла је Снежана Данчетовић, учесница Олимпијских игара у Лос Анђелесу, 1984. године, вишеструка државна првакиња и национална рекордерка у скоку удаљ. Чула је за нове ветрове у свом клубу и дошла на лице места да подржи таква настојања.

Учинила нам је велику част, успели смо да успоставимо тај тренд, да се некадашњи атлетичари, попут Милоша Симовића, Томе Тодоровића и многих других, враћају Радничком.

Добили смо и велику подршку од градоначелника Верољуба Стевановића, његовог помоћника Јована Павловића - Бојаџића, Обрена Петковића, Братислава Ђеровског, Зорана и Бојане Радојевић, Ивана Грујина, Предрага Каначког, Миленка Марјановића, Ивана Божовића, проф. др Верољуба Дугалића, све присутнији бренд "Моја вода" је такође био уз нас, као и Рукометни клуб Раднички... Заиста је тешко набројати све оне који су нам помогли током последњег искушења, а ми смо им, ето, узвратили на најбољи могући начин, титулом - захваљујући констатовању Ивана Павловића, председника Атлетског клуба Раднички.

FITNESS SHOP
OLYMPIA
SPORTSKA HRANA №1
Kod Vatrogasnog doma (034) 338 338

ФУДБАЛ

ПРЕД РАДНИЧКИМ НОВА СУПЕРЛИГАШКА СЕЗОНА

Нишлије прва препрека

НЕМА више отежања, пробања, премишљања... са тим је готово. Шта Раднички има, какво год да је, већ у суботу, од 17 и 30, мораће на овогодишњој премијери у Нишу, гостујући имања, да искаже спремност и крене успешно у нову трку за првенствене бодове. Јер, не сме се дозволити лањска прича, када су се "црвени" буквално у последњем колу спасили испадања из елитног ранга. "Није сваки дан Бадњи", што у овом случају значи да се на срећу и остале "погодности", тешко може поново рачунати.

Усталом, за то нема ни оправдања. Крагујевачки суперлигаш се изјаснио да је, у суштини, и до сада имао добар тим, таква је макар процена челника, и да су га само непредвиђене повреде и картони спречили у задатој намери да се и у минулом шампионату вине високо на табели. Сада, када је састав допуњен петорицом новајлија, практично су такве бриге пребринуте, свако место је двапут адекватно покривено, па остаје "само" да нам расположиви састав пружи оно што се од њега очекује. Добру игру и њој припадајуће резултате.

Е сад, ако је судити по последњој провери, у којој су наши фудбалери поражени од Јавора са 1:0, на турниру у Чачку, односно према приказаном на терену, разлога за сумњу

има. Нисмо се прославили, иако смо у последњих 20-так минута били и са играчем више. Што је још горе, поновила се већ стара бољка, нигде гола, тек две-три шансе, а погодак је примљен управо у периоду бројчане надмоћи. Лоз знак.

ВОЖДОВАЦ У ЕЛИТИ

Уместо Хајдука

ДУГОГОДИШЊЕГ члана Супер лиге, кулског Хајдука, у овој сезони замениће екипа Вождовца, одлука је Извршног одбора и Одбора за хитна питања Фудбалског савеза Србије. Административним путем, јер су Куљани 30. јула угасили свој клуб због превеликих дугова.

Као и обично, ни ова ситуација није могла да прође "тек тако", па се ушло у расправу ко би требало да заузме упражњено место. Опет су се на супротним странама нашли руководство ФСС и Заједнице суперлигаша, која је била на становишту да би за попуњу лиге требало одиграти бирач сустрет, и то између Металца из Горњег Милановца и чачанског Борца.

Тако, ипак, није било, већ су челници Савеза заваје суперлигаша доделили београдским "змајевима" са Душановца, трећепласираним у минулом надметању Прве лиге, руководећи се, како нагласише у саопштењу, спортским, али и инфраструктурним и финансијским критеријумима. По њима, времена за бирач нема, а већ је додељена и употребна дозвола вождовачком стадиону, који се, интересантно, налази на крову једног шопинг центра.

А то што су три дана раније белешечавској победи успели да "љуљуну" три кола у мрежу (3:1), тешко може да се рачуна. Кошије су слабашне и неуигране, а будући ривали нешто сасвим супротно. Још када се у све ово уброји чињеница да је у борби за треће место на турниру у Чачку, резервна поставила исто тако реализаторски заказала, одиграла 0:0 са врволигашом Јединством из Ужице и тек на пенале довела Раднички до треће позиције, остаје нам само да верујемо тренеру Иванчевићу да му у припремном периоду "голови нису битни". Ваљда у првенству - јесу.

Како било, највише што ми можемо да помогнемо "црвенима", јесте да им држимо палчеве. За лигашки почетак, судећи по избору састава за дуел са Јавором, управо овим момцима: Чанчаревићу, Павловићу, Марићу, Тинтору, Росићу, Ковачевићу, Павловићу, Бељићу, Спалеву, Марјановићу и Кнежевићу.

СПАЛЕ И ДАЉЕ "УДАРНА ИГЛА"

НИЖЕ ЛИГЕ

Извучени парови Западне Србије...

БРЗО су прошла два месеца паузе на фудбалским теренима широм Србије. По обичају, две недеље уочи почетка такмичења, одржане су конференције лига на територији Фудбалског савеза Западне Србије.

У Српској лиги "Запад", у сезони 2013/14. године такмичеће се: Победа Белошевац, Јошаница (Нови Пазар), Сељак (Михајловац), Крушик (Ваљево), Мачва (Шабац), Полет (Љубић), Јасеница 1911 (Смедеревска Паланка), Млади Радник (Пожаревац), Железничар (Лајковац), Партизан (Баново Брдо), Бане (Рашка), Шапине, Слобода (Чачак), Лозница, Шумадија (Аранђеловац) и Рудар (Костолац). Крагујевачки представник у првом колу, које је на

програму 17/18. августа, дочекује Железничар.

Исти термин предвиђен је за старт Зоне "Морава", у којој се надмеће пет крагујевачких представника. У првом колу код куће играју Арсенал и Слобода (Грбице) са Металцем (Краљево), односно Карађорђем (Рибница), док Шумадија 1903 гостује Полету (Трбушани), Водојажа Такову (Горњи Милановац), а Славија Рудару из Баљевца. У лиги се налазе још Омладинца (Ново Село), Драгачево (Гуча), Орловац (Мрчајевци), Трпача (Косовска Митровица), Тутин и Мокра Гора (Зубин Поток).

...И градских лига

ТРЕЋИ викенд у августу означаваће почетак јесењег дела сезоне и у лигама на територији Крагујевца. У најквалитетнијем рангу на старту се састају: Будућност - Шумадијана, Јадран - Шумадија (Ч), Сушица - Багрмар, Јединство - Ђава, Колонија - Слога (Д), Корићани - Виногради, Маршић - Србија, Партизан (Ц) - Сељак (МП).

Код друголигаша играју: Слога (Л) - Шумадија1934, Кошутњак - Азбест, Кременац - Борац, Жежељ - Кутлово, Хајдук - Застава, 21. октобар - Ердоголија 1931, Младост - Сељак (Ц), Ботуње - Младост Теферич.

Тимови Треће лиге своје такмичење почеће првог викенда у септембру. Ове сезоне наступаће Шумарице 2008, Дивостин, Борац, Стари момци, Добрача, Ђуриселац, Велика Сугубина, Трмбас и Студенац.

М. М.

КОШАРКА

У РАДНИЧКОМ ТВРДЕ:

Све је у реду

ИАКО најављене за протекли, припреме прве екипе Кошаркашког клуба Раднички за наредну сезону кренуће наредног понедељка. Одлагање од седам дана није званично образложено, али главни разлог томе, претпоставља се, јесте довољан број играча које за сада на располагању има Мирослав Николић.

На званичном клупском сајту јавности се обратио Александар Митровић, који је објаснио тренутну ситуацију у клубу.

- Наш рејтинг, самим прошлогодишњим пласманом у фајнал фор АБА лиге и Евро куп, на много је вишем нивоу него до сада. Поприличан је број компанија показало интересовање за улазак у наш спонзорски пул. Пажљиво вагамо и одмеравамо наредне кораке, а све у циљу да у сезону, у којој ћемо се борити на четири фронта, уђемо потпуно спремни.

Стабилизоваћемо и финансијску ситуацију, а на том пољу већ су урађени први кораци. Све дугове према бившим играчима исплатићемо уз репрограм, постигнут је такав договор, до септембра или октобра, када очекујемо већи прилив новца.

Такође, спорије, али пажљиво бирамо играче за ангажман у наредној сезони. Покушаћемо да до почетка припрема саставимо углавном све коцкице, како би стручни штаб могао без трзавица да крене са својим послом - речи су директора клуба.

Синовец отишао, нова појачања се очекују

ПОСЛЕ довођења Малиновића, Калинића и Силија, настало је извесно застијање у темпу попуњавања екипе. Од старог погона уговоре имају озбиљније повређени Бирчевић, Ловић и Димић, па треба попуњити готово половину тима. За сада се зна само то да су "црвене" напустила још двојица играча. Ка-

питен Стефан Синовец отишао је пут МЗТ Скопље, док је Ратко Варда приступио Игокеи.

Ипак, кошаркашки кулоари говоре да се управа Крагујевчана никако не мирује, већ води убрзане преговоре са неколицином играча. На мети је бивши бек и крило ове екипе Марко Чакаревић, који је пре две године отишао у Партизан и недавно раскинуо уговор са актуелним шампионом, мада интересовање за њега показује и подгоричка Будућност.

Што се тиче пози-

ција четири и пет, које су биле неуралгичне и у протеклој сезони, вероватно ће бити приоритет у прелазном року. У том циљу Радничком су наводно интересантни Сава Лушић и Душко Бунџић. Први је прошлогодишњи крилни центар украјинског Химкија, а другопоменути "петница" подгоричког "Јадранца". Уз већ најављено ангажовање "тешког" центра преко баре, то би у великој мери попунило упражњена места у крагујевачком саставу.

М. М.

ЕКИПА И СТРУКА СА ТИТУЛОМ И СРЕШКОМ ДАНЧЕТОВИЋ

Фото: akradnicki.com

Мићић пети на Балкану

Као рејзеренцијаивац Србије, прошле викенда, члан Радничкој Јован Мићић наступио је на Балканијади у конкуренцији млађих јуниора, одржаној у ширском граду Једрене. У конкуренцији шакичара из 11 земаља, у ширскоку је заузео 5. место са остварењем 13,91 метара.

Претходно, Мићић се нашао и на шакичењу најбољих јуниора на Балкану, где се, у конкуренцији старијих од себе, скоком од 14,11 метара илассирао на шесту позицију.

В. У. К.

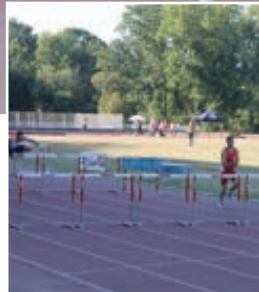
позицију слабији био је троскокаш Сава Милосављевић, док је најмлађи члан екипе, Лазар Матић, на 800 метара прошао кроз циљ као шести.

- Ово је велики успех за све нас, сам клуб и град Крагујевац. Морали смо да успемо, зато што смо сви дисали као један, бодрили се између себе, уз страствену подршку са трибина од клупских другова и навијача.

Показали смо велики потенцијал, овај успех нам много значи, дошао је у право време и представља велики подстрек за све нас. Амбиције су свакако порасле, же-

лимо и тријумф у Купу шампиона - истакао је Милош Савић, капитен екипе.

Поред такмичара који су наступили, наш састав чинили су још Марко Мишковић, Петар Љушић и Стефан Стојановић. На челу тренерског тима (Слободан Спасић, Жељко Обрадовић, Власта Стевановић и Стеван Филиповић) налазио се спортски директор Бранко Крсмановић, док је службени представник екипе на такмичењу и вођа пута био Иван Павловић, председник Управног одбора "црвених".

LOKALI PO NAJBOLJIM CENAMA!

Lokali već od
667 evra/m² + PDV

VEĆ OD
667 €/m²
+PDV

• **GRATIS** •
parking
mesto

SLATKI PAKET ZA USELJENJE
10kg ČOKOLADE NA POKLON

• **SMALLVILLE** •
Kragujevac

Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ
од 8. до 14. августа

Четвртак 8. август

07.00	Јутарњи програм
07.00	Јутарњи програм
08.30	Цртани филм р.
09.00	Вести
09.05	Музички програм
10.00	Жене ван закона р. =
11.00	Преваранти р. =
12.00	Вести
12.05	Кухињца
12.35	Кућица у цвећу р.
13.00	Музички програм
14.00	Комунални сервис р.
15.00	Цртани филм р.
15.30	Вино и виноградарство р.
16.00	Вести
16.05	Серија р. =
17.00	Мозаик
18.00	Жене ван закона =
18.50	Хит дана
19.00	Хроника 1
19.30	Цртани филм р.
20.00	Раскршћа
20.40	Музички програм
21.00	Серија =
22.00	Хроника 2
22.30	Преваранти =
23.00	Атлас
00.00	Вести
00.05	Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Петак 9. август

17.00	Моја Шумадија
07.00	Јутарњи програм
08.30	Цртани филм р.
09.00	Вести
09.05	Музички програм
10.00	Жене ван закона р. =
11.00	Преваранти р. =
12.00	Вести
12.05	Кухињца
12.35	АБС шоу
13.00	Музички програм
14.00	Раскршћа р.
14.30	Музички програм
15.00	Цртани филм р.
15.30	Атлас р.
16.00	Вести
16.05	Серија р. =
17.00	Моја Шумадија
18.00	Жене ван закона =
18.50	Хит дана
19.00	Хроника 1
19.30	Цртани филм
20.00	Акција
20.30	Нокаут
21.00	Серија =
22.00	Хроника 2
22.30	Преваранти =
23.30	MegaFon Music
00.00	Вести
00.05	Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Субота 10. август

23.00	Анђео ватре
08.45	Најава програма
09.00	Вести
09.05	Цртани филм
10.00	MegaFon Music р.
11.00	Документарни програм р.
12.00	Вести
12.05	Шумадијски праг р.
13.00	Кућица у цвећу
13.30	Fashion files
14.00	Shopping avantura
15.00	Документарни програм
16.00	Вести
16.05	Далида 1. део
18.00	Акција р.
18.30	Нокаут р.
19.00	Хроника 1
19.30	Цртани филм
20.00	Лек из природе
20.30	Илузиониста
21.00	Концерт
21.50	Хит дана
22.00	Хроника 2
22.30	АБС шоу
23.00	Анђео ватре
00.00	Вести
01.00	Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Недеља 11. август

12.05	Шумадијски праг
09.00	Вести
09.05	Цртани филм
09.35	Најомешније животиње р.
10.00	Биографије познатих
11.00	Кућица у цвећу
11.30	Лек из природе р.
12.00	Вести
12.05	Шумадијски праг
13.00	Агродневник
13.30	Кућица у цвећу
14.00	Филм
16.00	Вести
16.05	Филм
18.00	Документарни програм
19.00	Хроника 1
19.30	Цртани филм
20.00	Стаклено звоно
20.30	Најсмешније животиње
21.00	Концерт
21.50	Хит дана
22.00	Хроника 2
22.30	Цркве брвнаре
23.00	Филм
00.00	Вести
01.00	Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Понедељак 12. август

17.00	Мозаик
07.00	Јутарњи програм
08.30	Цртани филм
09.00	Вести
09.05	Музички програм р.
10.00	Жене ван закона р. =
11.00	Преваранти р. =
12.00	Вести
12.05	Кухињца
12.35	Стаклено звоно р.
13.00	Музички програм
14.00	Shopping avantura р.
15.00	G.E.T. Report
16.00	Вести
16.05	Серија р. =
17.00	Мозаик
18.00	Жене ван закона =
18.50	Хит дана
19.00	Хроника 1
19.30	Цртани филм
20.00	Споратска галаксија
21.00	Серија =
22.00	Хроника 2
22.30	Преваранти =
23.30	Нокаут р.
00.00	Вести
00:35	Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Уторак 13. август

20.30	Суграђани
07.00	Јутарњи програм
08.30	Цртани филм
09.00	Вести
09.05	Музички програм р.
10.00	Жене ван закона р. =
11.00	Преваранти р. =
12.00	Вести
12.05	Кухињца
12.35	Агродневник р.
13.00	Музички програм
14.00	Спортска галаксија р.
15.00	G.E.T. Report р.
16.00	Вести
16.05	Серија р. =
17.00	Мозаик
18.00	Жене ван закона =
18.50	Хит дана
19.00	Хроника 1
19.30	Цртани филм
20.00	Здравље је лек
20.30	Суграђани
21.00	Серија
22.00	Хроника 2
22.30	Преваранти =
23.30	Биографија
00.00	Вести
00:05	Наставак биографије
00:30	Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

Среда 14. август

20.00	Комунални сервис
07.00	Јутарњи програм
08.30	Цртани филм
09.00	Вести
09.05	Музички програм р.
10.00	Жене ван закона р. =
11.00	Преваранти р. =
12.00	Вести
12.05	Кухињца
12.35	Цркве брвнаре р.
13.00	Музички програм
14.00	Здравље је лек р.
15.00	Суграђани р.
15.30	Цртани филм р.
16.00	Fashion files р.
16.00	Вести
16.05	Серија р.
17.00	Мозаик
18.00	Жене ван закона =
18.50	Хит дана
19.00	Хроника 1
19.30	Цртани филм
20.00	Комунални сервис
21.00	Серија
22.00	Хроника 2
22.30	Преваранти =
23.30	Вино и виноградарство
00.00	Вести
00.05	Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

■ филм □ серија

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs